

RYTUAŁ

FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH

Warszawa – Kraków
2007

Tekst oryginału przygotowany
przez Asystentów Generalnych OFS
i sprawdzony przez
Międzyfranciszkańską Komisję Liturgiczną
z polecenia
franciszkańskich Ministrów Generalnych.
Rzym, w marcu 1983 r.

Tekst polski opracowany
przez Komisję KAPiR
i Rady Narodowej FZŚ
w Polsce

Imprimi potest

o. Marek Wach OFM, prowincjał
Ldz. 294/09/01

Wydanie drugie
nakładem Rady Narodowej FZŚ w Polsce

Do użytku wewnętrznego

ŚWIĘTA KONGREGACJA
SAKRAMENTÓW I KULTU BOŻEGO

Prot. n. CD 1613/83

DO WSPÓLNOT
FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH

W odpowiedzi Najprzewielebniejszemu Ojcu Józefowi Angulo TOR, Ministrowi Generalnemu Trzeciego Zakonu Regularnego św. Franciszka, na pismo z dnia 5 października 1983 r., skierowane w imieniu Ministrów Generalnych Rodzin Franciszkańskich, a także w imieniu Rady Międzynarodowej Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, na mocy uprawnień nadanych naszej Świętej Kongregacji przez papieża JANA PAWŁA II chętnie uznajemy, czyli potwierdzamy tekst Rytułu Franciszkańskiego Zakonu Świeckich zredagowany w języku łacińskim i złączony z niniejszym Dekretem.

W tekście wydanym drukiem niech będzie zamieszczona wzmianka o potwierdzeniu udzielonym przez Stolicę Apostolską. Ponadto, dwa wydrukowane egzemplarze tegoż tekstu należy przekazać do naszej Świętej Kongregacji.

Uchyła się jakiegokolwiek przeciwne postanowienia.

Z Siedziby Świętej Kongregacji Sakramentów i Kultu Bożego, dnia 9 marca 1984 roku, w Jubileuszowym Roku Odkupienia rodzaju ludzkiego.

/-/ Józef Kard. Casoria,
Prefekt

/-/ + Wergiliusz Noè
Abp tytuł. Voncarii
Sekretarz

Tekst Rytuału Franciszkańskiego Zakonu Świeckich jest zgodny z tekstem oryginału zatwierdzonym przez Świętą Kongregację Sakramentów i Kultu Bożego pismem z dnia 9 marca 1984 roku (Prot. n. CD 1613/83)

Fr. Joseph Angulo TOR

W imieniu Przełożonych generalnych Rodzin Franciszkańskich i Międzynarodowej Rady FZŚ

Rzym, 28 kwietnia 1984

Tłumaczenie z tekstu łacińskiego:

Rituale Ordinis Franciscani Saecularis. Typographia Portiunculae,
S. Mariae Angelorum (Assisi) 1985

Konferencja Ministrów Generalnych
do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Polsce:

Na prośbę Ojca Jaime Zudaire OFM^{Cap.}, Przewodniczącego Konferencji Asystentów Generalnych, chętnie wyrażamy zgodę i zatwierdzamy tekst Rytuału Franciszkańskiego Zakonu Świeckich zredagowany w języku polskim, według oryginalnego tekstu łacińskiego zatwierdzonego przez Świętą Kongregację Sakramentów i Kultu Bożego pismem z dnia 9 marca 1984 roku.

Rzym, 20 maja 1988

Fr. Jose Angulo TOR
Przewodniczący Konferencji Ministrów Generalnych

Przedmowa

Niniejsze wydanie Rytuału FZŚ w języku polskim zostało przygotowane z inicjatywy Konferencji Asystentów Prowincjalnych i Regionalnych oraz Rady Narodowej FZŚ w Polsce przez specjalnie do tego celu powołaną Komisję.

Dla możliwie precyzyjnego wyrażenia treści zawartych w łacińskim wydaniu Rytuału, a jednocześnie dla zachowania niektórych nazw tradycyjnych, posłużono się następującymi terminami.

Dla okresu próby i przygotowania do wstąpienia do FZŚ – *tempus tirocinii* – zastosowano tradycyjną nazwę *postulatu*. *Tempus formationis* – okres formacji – to etap zwany w Polsce *nowicjatem*.

W obrzędzie rocznego odnowienia profesji (*annua professionis renovatio*) posłużono się terminem *ponowienie*, gdyż bardziej wyraża on charakter tego aktu polegającego na przedłużeniu w czasie uprzednio złożonej po raz pierwszy profesji. Język łaciński na określenie tej rzeczywistości nie dysponuje dokładniejszym terminem.

Łaciński termin minister oznaczający przewodniczącego wspólnoty, a zawierający istotną treść dotyczącą charakteru tego urzędu, został przetłumaczony przez słowo *przełożony*. Niestety język polski nie wypracował na określenie tej osoby własnego, bardziej odpowiedniego terminu.

W kilku miejscach Rytuału, w czasie opisywania przebiegu niektórych celebracji, posłużono się terminem *przewodniczący*. Nie dotyczy on wyłącznie przełożonego wspólnoty, ale także osoby, która przewodniczy danej czynności liturgicznej. Może nim być asystent, przełożony lub osoba przez niego wyznaczona.

Niniejsze wydanie Rytuału opiera się na polskich wersjach z 1989 i 1990 roku. W niektórych miejscach poczyniono jednak pewne zmiany, mające na celu lepsze wyrażenie treści wykonywanych czynności. Są one także wynikiem doświadczenia zebranego w okresie minionych lat funkcjonowania pierwszego wydania. W Dodatku II umieszczono obrzędy użyteczne w praktyce Wspólnot miejscowych FZŚ w Polsce.

CZEŚĆ I

OBRZĘDY PROFESJI

WPROWADZENIE

I. Natura profesji we Franciszkańskim Zakonie Świeckich

1. Bóg wezwał wielu mężczyzn i wiele kobiet, żyjących zarówno w małżeństwie jak i w stanie wolnym, a także wielu kapłanów diecezjalnych, aby dążyli drogą ewangelicznej doskonałości przez naśladowanie przykładu i sposobu życia św. Franciszka z Asyżu. Wezwał ich także do uczestnictwa we Franciszkowym charyzmacie i do niesienia go współczesnemu światu. Przyrzekają oni naśladować Jezusa Chrystusa oraz żyć Ewangelią we Wspólnocie Braterskiej przez wstąpienie do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. W ten sposób ukazuje się w ich życiu ów nieoceniony dar chrztu świętego, a nawet urzeczywistnia on się jeszcze pełniej i owocniej.
2. Kościół zawsze darzył wielkim szacunkiem tę formę życia wzbudzoną przez Ducha Świętego „dla dobra Kościoła i społeczności ludzkiej”¹, zaś poprzez zatwierdzenie przez Papieży Mikołaja IV, Leona XIII, Pawła VI kolejnych Reguł, sprawował pieczę, aby mając na względzie upływ czasu, przystosować odpowiednio ten sposób życia do wymogów i oczekiwań Kościoła.
3. Franciszkanie świeccy zrzeszeni we Wspólnoty Braterskie i trwający w duchowej jedności z całym Ludem Bożym sprawują misterium zbawienia objawione i przekazane nam w Chrystusie. Czynią to przez modlitwy i dziękczynienia oraz przez odnawianie uroczystego ślubowania, ażeby żyć nowym życiem.

¹ Paweł VI, List Apostolski *Seraphicus Patriarcha* (24 czerwca 1978), w: AAS 70(1978) 454

II. Charakter normatywny Rytuału i jego przystosowanie

4. Konstytucja soborowa *Sacrosanctum Concilium* stwierdza: „Zachowując istotną jedność rytu rzymskiego, należy dopuścić uprawnione różnice i dostosowanie do rozmaitych grup, regionów i narodów, zwłaszcza na misjach”². Zgodnie z tym kryterium świeckie Wspólnoty Franciszkańskie, rozsiane po całym świecie, będąc świadome własnego doświadczenia zbawiennych wartości tradycji sobie właściwej, pragną kontynuować i urzeczywistniać, w każdym narodzie i w obrębie każdej kultury, misterium Słowa Wcielonego, Zbawiciela wszystkich ludzi.
5. Obrzędy i modlitwy proponowane w tych celebracjach wywodzą się z tradycji świeckich Wspólnot Franciszkańskich, a także z Rytuałów wprowadzonych w różnych krajach na okres próby. Należy je dostosowywać do mentalności członków, jak również do innych okoliczności, w jakich żyją wspólnoty na całym świecie.
6. Dokonanie tej pracy adaptacyjnej należy zwłaszcza do Rad Narodowych FZŚ. Wzory rytów, które odnoszą się do obrzędu przyjęcia (rozpoczęcia nowicjatu) oraz do profesji, posiadają wartość normatywną w tym, co dotyczy istotnych, głównych elementów. Elementy te będą wyraźnie wskazane w każdym z obrzędów.
7. Rytuał FZŚ powinien w sposób właściwy każdemu narodowi i każdej kulturze wyraźnie ukazywać Dar Ducha Świętego, a także charakterystyczny, własny dla Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, sposób życia ewangelicznego. Taki stan rzeczy z jednej strony zakłada zastosowanie ważnych i zdrowych elementów kulturowych w poszczególnych regionach, z drugiej natomiast strony, od franciszkanina świeckiego

² Sobór Watykański II, Konstytucja o świętej Liturgii, n. 38

domaga się wierności własnemu powołaniu franciszkańskiemu oraz zachowania jego katolickiego charakteru, tzn. jedności ze wszystkimi Wspólnotami Braterskimi, a także jedności tych Wspólnot z Kościołem.

III. Obrzędy towarzyszące kolejnym stopniom życia w FZŚ

8. Kandydaci po odpowiednim okresie próby i przygotowania (*postulatu* – *tempus tirocinii*) zostają włączani poprzez kolejne stopnie do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Stopnie te są następujące: okres formacji (*nowicjat* – *tempus formationis*), trwający przynajmniej jeden rok i „profesja” Reguły (*professio*), czyli *przrzeczenie życia ewangelicznego*. Do tych stopni dołączone jest również ponowienie profesji.³ Cała Wspólnota Braterska zobowiązana jest do przechodzenia tej stopniowej drogi.
9. Kościół przyjmuje ślubowanie i profesję tych, którzy obiecują zachowywanie sposobu życia i Reguły Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Czyni to poprzez kapłana i Przełożonego (ministra), który reprezentuje Wspólnotę Braterską. Kościół przez swą modlitwę publiczną wyjednuje także pomoc i łaskę Bożą dla wstępujących na tę drogę. Udziela im również swojego błogosławieństwa, a ich przrzeczenie, czyli profesję, łączy z ofiarą Eucharystyczną.

Obrzęd inicjacji (przyjęcia do nowicjatu)

10. Obrzęd inicjacji, który rozpoczyna okres formacji, powinien być prosty i skromny. Wypada, aby przyjęcie, czyli wstąpienie, odbywało się w czasie celebracji Liturgii Słowa Bożego i wobec zgromadzonej Wspólnoty Braterskiej.
11. Następujące elementy powinny być jasno i wyraźnie ukazane kandydatom:

³ Por. Reguła FZŚ, art. 23

- a) prośba i wyrażenie woli podjęcia próby życia ewangelicznego według wzoru św. Franciszka z Asyżu;
- b) przekonanie, że złożona prośba odnosi się do możliwego w przyszłości przyrzeczenia tego sposobu życia z pomocą Wspólnoty Braterskiej oraz w jedności i harmonii z całą Rodziną Franciszkańską.

12. W obrzędzie tym uczestniczą:

- a) *kandydaci*;
- b) *kapłan* – asystent duchowy FZŚ lub przełożony franciszkańskiej wspólnoty zakonnej klasztoru, z którą szczególnie jest złączona Wspólnota Braterska świeckich. W wypadku konieczności może być delegowany inny kapłan. Przewodniczenie w obrzędzie liturgicznym należy do kapłana;
- c) *przełożony* (minister) Wspólnoty Braterskiej, który przyjmuje nowych członków w imieniu Rady Wspólnoty. W czasie celebracji powinien zajmować on stosowne miejsce, umożliwiające wykonywanie urzędu;
- d) *cała Wspólnota Braterska*.

Jeśli z uzasadnionego powodu obrzęd inicjacji odbywa się bez udziału kapłana, wtedy celebracji przewodniczy przełożony i on też przyjmuje kandydatów rozpoczynających okres formacji (do nowicjatu). Obrzęd wstąpienia może być poprzedzony lub zakończony braterskim, wspólnotowym aktem przywitania wstępujących dla wyrażenia radości i braterskiej współodpowiedzialności.

Obrzęd przyrzeczenia życia ewangelicznego (profesja)

13. Profesja powinna być sprawowana z udziałem Wspólnoty Braterskiej, ponieważ ze swej natury jest aktem publicznym i kościelnym. Wypada, aby profesja odbywała się w czasie Mszy św. lub przynajmniej w ramach odpowiednio przystosowanej Liturgii Słowa.

14. Do natury przyrzeczenia życia ewangelicznego (profesji) należy:

- a) odnowienie konsekracji oraz przyrzeczeń chrztu świętego i bierzmowania. Oznacza to: poświęcenie się (*consecratio*) Bogu w Jego ludzie wraz ze wszystkimi konsekwencjami z tego wynikającymi, zarówno w odniesieniu do zjednoczenia się w swym życiu z Bogiem, jak i włączenia się w Boży plan zbawienia. Tego właśnie dokonuje się przez konsekrację, którą realizuje się, żyjąc w świecie;
- b) wola życia Ewangelią przez naśladowanie św. Franciszka z Asyżu;
- c) włączenie do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, który jest harmonijną jednością wszystkich braci i sióstr, którzy przyrzekają żyć Ewangelią na wzór św. Franciszka z Asyżu, trwając w swym powołaniu ludzi świeckich;
- d) wola życia w świecie i dla świata. W tym bowiem wymiarze profesja ma spełniać rolę ewangelicznego zaczynu, zwłaszcza przez przyrzeczenie współpracy w budowaniu świata bardziej braterskiego. Natomiast kapłani diecezjalni przez profesję potwierdzają swoje ślubowania i przyrzeczenia właściwe powołaniu kapłańskiemu;
- e) wola realizowania Ewangelii przez całe życie. Ten wymiar konsekracji wyraża szlachetność ukrytą we wnętrzu człowieka, a także akceptację niepewnego losu człowieka, który jest nieodłącznie związany z każdym ważnym i odpowiedzialnym wyborem;
- f) ufność kandydata, która ma swoje oparcie w Regule FZŚ oraz we Wspólnocie Braterskiej. Kandydat poczuje się bowiem prowadzony i wspomagany Regułą zatwierdzoną przez Kościół. Będzie doświadczał także radości z uczestnictwa w podążaniu drogą życia ewangelicznego razem

z licznymi braćmi, od których może wiele otrzymać, a także im ofiarować coś ze swej strony. Włączony do lokalnej Wspólnoty Braterskiej, która jest częścią Kościoła, wniesie swój wkład do budowania jedności całego ludu Bożego.

15. Wspomniane wyżej elementy mają zawierać się w jednej formule profesji lub mogą być wyrażone w formie dialogu. Niektóre z tych podstawowych pojęć, jak służba Bogu czy Kościołowi, nie muszą być wyraźnie akcentowane w formule profesji, gdyż ciągle powtarzają się w całym obrzędzie, a poza tym zawsze się je zakłada w takim akcie, jakim jest przyrzeczenie życia ewangelicznego.
16. Przyrzeczenie życia ewangelicznego (profesję) przyjmuje przełożony (minister) w imieniu Kościoła i Wspólnoty Braterskiej. Obrzędowi temu przewodniczy kapłan jako świadek ze strony Kościoła i Zakonu.
17. W prawdziwie wyjątkowych okolicznościach, gdy zmusza do tego brak kapłanów, kandydat składa swoją profesję wobec Wspólnoty Braterskiej. Natomiast przełożony Wspólnoty (lub inny brat) przewodniczy Liturgii Słowa Bożego. Jednak profesję przyjmuje Przełożony w obecności profesów – członków Wspólnoty Braterskiej będących świadkami.

Obrzęd rocznego ponowienia przyrzeczenia życia ewangelicznego (profesji czasowej)

18. Profesja, czyli przyrzeczenie, wieczysta może być poprzedzona i przygotowywana przez profesję czasową, która powinna być corocznie ponawiana. Nie należy jej jednak przedłużać powyżej trzech lat, gdyż jest przygotowaniem do przyrzeczenia ostatecznego.
19. Ta możliwość wyboru proponowana jest ze względów wychowawczych, to znaczy stosownie do odpowiedniej i stopniowej

formacji członków oraz włączania ich w świecką Wspólnotę Braterską. Dlatego ponawianie przyrzeczeń powinno odbywać się z zamiarem zadośćuczynienia wymogom wychowawczym.

20. Obrzęd rocznego ponowienia przyrzeczenia może odbywać się w ramach Liturgii Słowa Bożego i z zastosowaniem formuły skróconej. Czytania i cały obrzęd można dostosować w sposób bardziej odpowiedni do okoliczności. Natomiast, jeśli obrzęd złączony jest z jakąś celebracją liturgiczną, to wówczas celebrans wygłasza krótką homilię.

ROZDZIAŁ I

OBRZĘD INICJACJI
(przyjęcia do nowicjatu)
WE FRANCISZKAŃSKIM
ZAKONIE ŚWIECKICH

1. Obrzęd przyjęcia, który rozpoczyna okres formacji, należy rozpocząć odpowiednim śpiewem.
2. Obrzęd ten powinien być prosty i odbywać się w gronie Wspólnoty Braterskiej (por. *Wprowadzenie*, n.12).

OPIS OBRZĘDU

3. Wskazane jest, aby obrzęd inicjacji odbywał się podczas stosownego nabożeństwa Słowa Bożego.

Obrzędy wstępne

4. Obrzęd rozpoczyna się znakiem krzyża i krótkim pozdrowieniem wypowiedzianym przez kapłana, który przewodniczy celebracji.
5. Następnie jeden ze współbraci z FZŚ lub sam kapłan wygłasza wprowadzenie tymi lub podobnymi słowami:

Pan wezwał nas do prowadzenia we Wspólnocie ewangelicznego sposobu życia, który Sam objawił świętemu Franciszkowi z Asyżu. On gromadzi nas dzisiaj, abyśmy przyjęli tych braci i siostry, którzy pobudzeni przez Ducha Świętego wyrazili prośbę o przyjęcie do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i pragną rozpocząć okres formacji. Zostanie on uwieńczony profesją, czyli przyrzeczeniem życia ewangelicznego.

Odnówmy teraz wiarę w Ducha Świętego i błagajmy Go, aby udzielił nam swojej łaski do odpowiedniej formacji kandydatów we wspólnocie oraz pomagał w jej osiągnięciu.

6. **Po zakończeniu wprowadzenia Kapłan mówi:**

Módlmy się.

Panie Boże, Ty posłałeś na świat Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, aby był dla nas Drogą, Prawdą i Życiem; użyż swojej łaski tym, którzy pragną wstąpić do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, a także i nam wszystkim, abyśmy pilnie wsłuchiwali się w słowa Ewangelii i byli zdolni wiernie je zachowywać. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen

Liturgia Słowa Bożego

7. **Zanim nastąpi wykonanie pierwszego czytania biblijnego, należy odczytać słowa zachęty św. Franciszka z *Listu do wszystkich wiernych* (2LW 86).**

Słuchajmy Słowa Bożego w duchu św. Ojca Franciszka, który tak nas zachęca:

„Proszę was i zaklinam w miłości, którą jest Bóg, i z chęcią ucałowania waszych stóp, abyście te oraz inne słowa Pana naszego Jezusa Chrystusa przyjęli z pokorą i miłością i spełniali je, i zachowywali”.

8. **Czytanie pierwsze: Rz 6,3-11:**
„Abyśmy wkroczyli w nowe życie”.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian.

Bracia:

My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, aby-

śmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączem w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiedźcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu.

Otóż jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus, powstawszy z martwych, już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, życie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

9. **Psalm responsoryjny: Ps 24, 1-2. 3-4. 5-6:**

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napełnia, *
świat i jego mieszkańcy.

Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Refren. Oto lud wiorny, szukający Boga.

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, *
który nie skłonił swej duszy ku marnościam.

Refren. Oto lud wiorny, szukający Boga.

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.
Oto pokolenie tych, co Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

Refren. Oto lud wierny, szukający Boga.

Alleluja, alleluja, alleluja
Pan mówi: nawracajcie się *
i wierzcie w Ewangelię.
Alleluja, alleluja, alleluja

10. **Ewangelia: Mk 1,12-15:**

„Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

+ Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś Mu usługiwali.

Po uwięzieniu Jana przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię».

Oto słowo Pańskie.

11. **Celebrans** wygłasza krótką homilię. Stosownie do okoliczności może zaprosić braci do uczestnictwa w refleksji nad Ewangelią.

Obrzęd przyjęcia

12. **Jeden z kandydatów w imieniu wszystkich (lub wszyscy razem)** wyraża słowami pragnienie wstąpienia do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Natomiast **Przełożony (minister)** w imieniu Wspólnoty przyjmuje prośbę kandydatów. To wszystko odbywa się w kolejnych wypowiedziach, w formie dialogu, w tych lub podobnych słowach.

Przełożony:

Niech przystąpią siostry i bracia, którzy pragną wstąpić do naszej Wspólnoty Braterskiej: **N.N.**

Kandydaci:

Bracia i Siostry.

My, tutaj obecni, prosimy o przyjęcie nas do waszej Wspólnoty Braterskiej Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Chcemy bowiem z większym zapałem i gorliwością żyć łaską i konsekracją chrztu świętego, a także naśladować Jezusa Chrystusa zgodnie z nauką i przykładem Świętego Franciszka z Asyżu.

Chcemy uczynić zobowiązanie, aby zgodnie z naszym stanem służyć na chwałę Bogu, a także wypełniać przykazanie Jego miłości wobec ludzi.

Przełożony:

Wspólnota Braterska z wielką radością przyjęła waszą prośbę, przeto i ja was przyjmuję, abyście rozpoczęli okres formacji i próby.

Kapłan – celebrans:

Kościół i Rodzina Franciszkańska przyjmują i potwierdzają wasze postanowienie. Pan niech udzieli wam swojej łaski, abyście w nim wytrwali i stali się wśród świata zaczynem życia ewangelicznego.

Wszyscy: Amen. Bogu niech będą dzięki.

Tę ostatnią aklamację można zastąpić śpiewem lub stosownym gestem, zgodnie z miejscowym zwyczajem.

Przekazanie Ewangelii i Reguły

13. **Przełożony lub celebrans, zgodnie z miejscowym zwyczajem, przekazuje poszczególnym kandydatom Ewangelię i Regułę FZŚ, mówiąc:**

Bracie (siostro), Reguła i życie franciszkanów świeckich jest takie: zachowywać Ewangelię Pana Naszego Jezusa Chrystusa, naśladować przykład św. Franciszka z Asyżu. Staraj się, aby Chrystus był natchnieniem i centrum twojego życia w stosunku do Boga i do ludzi.

14. Zgodnie z miejscowym zwyczajem przełożony może wręczyć poszczególnym członkom odznakę Zakonu (np. znak TAU, lub inny znak franciszkański).
15. Następuje teraz modlitwa powszechna (wiernych) oraz *Ojcze nasz*.
16. Przełożony przemawia do nowych członków Wspólnoty w tych lub podobnych słowach:

Bracia i Siostry! Nasza Wspólnota z wielką radością obiecuje, że na waszej drodze będzie wam pomagać przez swoją przyjaźń, modlitwę i świadectwo życia. Wy zaś powiększycie liczbę i zasługi naszej Wspólnoty dzięki waszej obecności i zjednoczeniu z nami. Szczęść Boże!

17. Współbracia przekazują sobie znak pokoju.
W tym czasie śpiewa się odpowiednią pieśń.

Błogosławieństwo

18. Obrzęd kończy się błogosławieństwem świętego Ojca naszego Franciszka:

Niech Pan wam błogosławi i niech was strzeże.

Wszyscy: Amen.

Niech wam ukáže Oblicze Swoje i zmiłuje się nad wami.

Wszyscy: Amen.

Niech zwróci Oblicze Swoje ku wam i niech obdarzy was pokojem.

Wszyscy: Amen.

Niech was błogosławi: + Ojciec i Syn, i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.

ROZDZIAŁ II

OBRZĘD PRZYRZECZENIA ŻYCIA EWANGELICZNEGO (PROFESJI)

w czasie Mszy świętej

19. Obrzęd opisany w tym rozdziale odbywa się w czasie Mszy św.
20. Należy odprawić Mszę św. według formularza liturgicznego z danego dnia albo, jeśli przepisy liturgiczne na to pozwalają, Mszę św. wotywną o św. Franciszku lub o św. Ludwiku, czy św. Elżbiecie Węgierskiej. Śpiewy i przemówienia powinny nawiązywać do II rozdziału Reguły oraz tekstów biblijnych, które stanowią normę życia FZŚ.
21. Przełożony Wspólnoty Braterskiej przyjmuje profesję na odpowiednio przygotowanym do tego miejscu. Natomiast miejsca dla składających profesję należy tak przygotować w prezbiterium, aby cała akcja liturgiczna mogła być dobrze widoczna dla wiernych.
22. Należy przygotować to wszystko, co jest potrzebne do sprawowania Eucharystii i do obrzędu profesji.

Obrzędy wstępne

23. Gdy zgromadzą się wierni oraz członkowie Wspólnoty Braterskiej i wszystko jest we właściwy sposób przygotowane, kapłan udaje się do ołtarza. W tym czasie wykonuje się śpiew na wejście. Składający profesję zajmują miejsca dla nich wyznaczane. Rozpoczyna się Msza św.
24. Po pozdrowieniu mszalnym celebransa współbrat z FZŚ lub sam kapłan wygłasza wprowadzenie w tych lub podobnych słowach:

Zebraliśmy się we wspólnocie braterskiej, aby uczestniczyć w Ofierze Eucharystycznej. Podczas sprawowania tej Mszy św. zamierzają złożyć profesję życia ewangelicznego we Franciszkańskim Zakonie Świeckich następujący bracia i siostry: **N.N.**

W dziękczynieniu składanym dzisiaj Bogu Ojcu przez Chrystusa mamy więc ten nowy powód do wdzięczności. Wypływa ona z racji daru, którym sam Bóg napędza tych naszych braci i siostry, powołując ich do życia pośród świata w duchu ewangelicznych błogosławieństw, a także daru, jakiego Pan nam udziela, przysparzając nowych członków naszej Wspólnocie Braterskiej. Będąc wezwani do naśladowania Chrystusa, który złożył Ojcu samego siebie jako żywą ofiarę za życie świata, wciąż jesteśmy zapraszani, a w sposób szczególny dzisiaj, do złączenia swojej ofiary z ofiarą Chrystusa.

25. Dalej Msza św. odprawiana jest w zwykły sposób. Natomiast bardziej rozbudowany może być Akt Pokutny, aby duch pokutny lepiej był uwidoczniiony.

Liturgia Słowa Bożego

26. Liturgia przebiega w sposób zwykły, z wyjątkiem tego, że:

- a) czytania mogą być zaczerpnięte albo z Mszy św. z dnia, albo spośród tekstów, które są proponowane w Dodatku I (1-24);
- b) można opuścić *Wierzę*.

PRZYRZECZENIE ŻYCIA EWANGELICZNEGO (PROFESJA)

Prośba

27. Po odczytaniu Ewangelii celebrans i wierni siadają, natomiast składający profesję stoją. Wtedy przełożony (minister) Wspólnoty Braterskiej wzywa składających profesję, aby przedstawili się i publicznie wyrazili swoją wolę. Tę prośbę kandydaci mogą wypowiedzieć indywidualnie, czyli każdy własnymi słowami, lub także przez jednego z kandydatów, który przemawia w imieniu pozostałych. W takim przypadku prośba może być wyrażona w tych lub podobnych słowach.

Prosimy o dopuszczenie nas do profesji Reguły Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Doświadczenie z okresu formacji utwierdziło nas w przekonaniu, że Pan wezwał nas do życia według Ewangelii przez naśladowanie św. Franciszka z Asyżu.

Przełożony (minister):

Wspólnota braterska przyjmuje waszą prośbę i łączy się z wami w modlitwie, aby Duch Święty, który rozpoczął w was dobre dzieło, sam je dokonał.

Homilia

28. Kandydaci do profesji siadają i następuje homilia, w której należy wyjaśniać czytania biblijne i aspekty teologiczne przyrzeczenia życia ewangelicznego.

Pytania

29. Po homilii składający profesję wstają. Celebrans pyta ich w tych lub podobnych słowach:

Celebrans:

Umiłowani bracia i siostry!

Wobec zgromadzonej tu Wspólnoty i wszystkich braci w Chrystusie, pytam każdego z was:

– czy chcecie podjąć ten ewangeliczny sposób życia, który został natchniony przykładem i słowami św. Franciszka z Asyżu i wyrażony w Regule Franciszkańskiego Zakonu Świeckich?

Składający profesję: Chcę.

Celebrans:

Zostaliście wezwani do dawania świadectwa Królestwu Bożemu i do budowania wspólnie z ludźmi dobrej woli świata bardziej braterskiego i ewangelicznego;

– czy chcecie być wierni temu powołaniu, a także praktykować ducha służby, właściwego franciszkanom świeckim?

Składający profesję: Chcę.

Celebrans:

Przez chrzest staliście się członkami Ludu Bożego, a w sakramencie bierzmowania zostaliście umocnieni nowym darem Ducha Świętego, abyście byli świadkami Chrystusa w życiu i w słowach;

– czy chcecie jeszcze ściślej związać się Kościołem, a także wnieść swój udział w jego ustawiczną odbudowę i wypełnienie jego misji wśród ludzi?

Składający profesję: Chcę.

Przełożony (minister) Wspólnoty Braterskiej:

Miejscowa Wspólnota Braterska jest widzialnym znakiem Kościoła, który jest wspólnotą wiary i miłości. Zobowiązujecie się współpracować z wszystkimi braćmi i siostrami, aby nasza Wspólnota stawała się prawdziwym zgromadzeniem kościelnym i żywotną wspólnotą franciszkańską.

Prośba o łaskę Bożą

30. Następnie celebrans przyzywa pomocy Bożej, mówiąc:

Módlmy się.

Przez pewien czas wszyscy modlą się w ciszy.

Następnie:

Panie, prosimy Cię, wejrzyj na swoje sługi i służebnice; wlej w ich serca Ducha Twojej miłości, aby dzięki Twojej łasce zdołali zachować przyrzeczenie życia ewangelicznego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Przyrzeczenie życia ewangelicznego (Profesja)

31. Po modlitwie dwaj profesji stają obok przełożonego Wspólnoty Braterskiej, spełniając funkcje urzędowych świadków. Składający profesję podchodzą do przełożonego i wypowiadają (lub odczytują) przed nim formułę profesji⁴.

Ja, N.N.,

dzięki łasce, którą mnie Pan obdarzył,
odnawiam moje obietnice chrztu świętego
i poświęcam się na służbę Jego królestwa.

Przyrzekam żyć Ewangelią Pana naszego Jezusa Chrystusa
w moim świeckim stanie

(lub: w moim stanie jako kapłan diecezjalny)

⁴ W niektórych wspólnotach w Polsce istnieje zwyczaj, aby składający profesję w czasie wypowiedzenia formuły trzymali prawą rękę na Ewangeli.

przez cały czas mojego życia
(lub: przez okres jednego roku)
we Franciszkańskim Zakonie Świeckich,
zachowując jego Regułę.
Łaska Ducha Świętego,
wstawiennictwo Najświętszej Maryi Dziewicy
i św. Ojca naszego Franciszka oraz braterska wspólnota
niech będą mi zawsze pomocą,
abym osiągnął(-ęła) doskonałość chrześcijańskiej miłości.

32. Po wypowiedzeniu formuły przez kandydata przełożony Wspólnoty Braterskiej dodaje:

Bogu niech będą dzięki. Jako przełożony przyjmuję cię do naszej Wspólnoty Braterskiej Franciszkańskiego Zakonu Świeckich. Twoje wstąpienie do niej jest dla wszystkich sióstr i braci przyczyną radości i nadziei.

33. Po złożeniu profesji przez wszystkich kandydatów i przyjęciu jej przez przełożonego Celebrans zwraca się do nowych profesów tymi lub podobnymi słowami:

W imieniu Kościoła potwierdzam wasze przyrzeczenia. Sam Seraficki Ojciec Franciszek zachęca was słowami Testamentu: „Ktokolwiek to zachowa, niech w niebie będzie napełniony błogosławieństwem Ojca najwyższego, a na ziemi błogosławieństwem umiłowanego Syna Jego, z Najświętszym Duchem Poczycielem i ze wszystkimi mocami niebios, i ze wszystkimi Świętymi”.

34. Jeśli tradycja lub miejscowy zwyczaj to zakłada, teraz może odbyć się przekazanie stosownych symboli – oznak FZŚ.

**Zakończenie obrzędu przyrzeczenia
życia ewangelicznego (profesji)**

35. Po dokonaniu powyższych czynności obecni współbracia wyrażają swoją radość poprzez odpowiedni znak pokoju i życzliwości.

W tym czasie wykonywany jest stosowny śpiew.

36. Obrzęd kończy się modlitwą powszechną.

Liturgia Eucharystyczna

37. Wypada, aby podczas śpiewu na przygotowanie darów niektórzy spośród nowych profesów przynieśli na Ofiarę Eucharystyczną chleb, wino i wodę.

38. Komunia święta może być udzielana pod dwiema postaciami.

39. Na końcu Mszy świętej można posłużyć się uroczystym błogosławieństwem „na Okres zwykły” z odnowionego Mszału Rzymskiego (umieszczonym tam na pierwszym miejscu), to znaczy „błogosławieństwem św. Franciszka” (jak wyżej – rozdział I, n. 18).

ROZDZIAŁ III

PONOWIENIE PRZYRZECZENIA ŻYCIA EWANGELICZNEGO (PROFESJI) NA OKRES JEDNEGO ROKU

40. Do ponowienia przyrzeczenia życia ewangelicznego (profesji) konieczna jest obecność przełożonego Wspólnoty oraz dwóch świadków. Jeśli jest to możliwe, w czasie obrzędu powinna być także Wspólnota Braterska.
41. Obrzęd ten powinien odbyć się podczas celebracji liturgicznej w formie bardzo prostej (por. Wprowadzenie, n. 20).
42. Jeśli obrzęd ponowienia profesji odbywa się w czasie Liturgii Słowa Bożego, można posłużyć się czytaniem z Dodatku I (1-24).

Wprowadzenie do obrzędu ponowienia przyrzeczenia życia ewangelicznego (profesji)

43. Zanim przystąpi się do ponowienia profesji, Celebrans zwraca się do obecnych w tych lub podobnych słowach.

Celebrans:

Pobudzeni mocą Ewangelii wszyscy słyszymy wewnętrzne wezwanie, aby wciąż zaczynać od nowa i ustawicznie nawracać się. W ten sposób mamy upodabniać się do Chrystusa i razem z Nim oddać się na służbę Ojcu i braciom. Na tej drodze ciągłego nawracania się wytrwałość jest darem od Boga. Dlatego, bracia i siostry, wnieśmy nasze prośby do Boga, abyśmy, postępując we wzajemnej miłości, zachowali naszą wierność aż do końca.

Wszyscy odpowiadają na te słowa zachęty Celebransa:

O Panie, wejrzyj łaskawie na tych, których wezwałeś do świętości życia ewangelicznego we Franciszkańskim Zakonie Świeckich. Udziel im swojej łaski, aby do końca wypełnili przyrzeczenie życia ewangelicznego, jakie złożyli w szczerości serca. Prosimy Cię o to, przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Ponowienie przyrzeczenia (profesji)

44. Ponawiający przyrzeczenie życia ewangelicznego mogą użyć formuły n. 31 lub podanej niżej:

Ja, N.N., ponawiam na okres jednego roku moje przyrzeczenie zachowywania Ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa, naśladując przykład św. Franciszka z Asyżu, według Reguły Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

Następnie Celebrans dołącza słowa św. Franciszka:

A ktokolwiek to zachowa, niech w niebie będzie napełniony błogosławieństwem Ojca Najwyższego, a na ziemi błogosławieństwem umiłowanego Syna Jego z Najświętszym Duchem Poczycielem i ze wszystkimi mocami niebios, i ze wszystkimi świętymi.

Wszyscy: Amen.

Przyjęcie ponowienia przyrzeczenia (profesji)

45. Po zakończeniu poprzedniej formuły Przełożony Wspólnoty mówi:

Jako przełożony Wspólnoty Braterskiej przyjmuję wasze (twoje) ponowienie profesji. Wszyscy bracia i siostry jednoczą się z wami (z tobą) w dziękczynieniu Bogu za ten dar.

Zakończenie obrzędu

46. Obrzęd kończy się Modlitwą Powszechną, którą zamyka *Ojciec nasz* i odmówienie następującej modlitwy:

Panie, wysłuchaj naszych modlitw i spraw, aby ci bracia i siostry, którzy w codziennym swym życiu służą ludzkiej rodzinie, wprowadzali do rzeczywistości ziemskich autentycznego ducha Ewangelii. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

ROZDZIAŁ IV

JUBILEUSZ PROFESJI

47. Bardzo chwalebny jest zwyczaj uroczystego obchodzenia dwudziestej piątej i pięćdziesiątej rocznicy profesji. Jeżeli ma to miejsce w czasie Eucharystii, wtedy Mszę św. odprawia się z formularza odpowiadającego liturgii danego dnia i - o ile przepisy liturgiczne na to pozwalają – z modlitwami mszalnymi „Na dziękczynienie” (Pro gratiarum actione). Mogą być także użyte formularze Mszy św., które zostały podane wyżej w n. 20.

Wprowadzenie

48. Po homilii przełożony Wspólnoty Braterskiej lub ktoś spośród obecnych współbraci wygłasza wprowadzenie do obrzędu, w tych lub podobnych słowach:

Dzisiaj obchodzimy uroczyście jubileusz 25-lecia (lub 50-lecia) profesji brata (lub: braci; siostry; siostr) N. N. we Franciszkańskim Zakonie Świeckich.

Przez te wszystkie lata czynił (-li, -ła, -ły) on (oni, ona, one) szczerzy wysiłek, aby realizować charyzmat Serafickiego Ojca Franciszka w życiu i posłannictwie Kościoła oraz przyczyniał (-li, -ła, -ły) się do budowania świata bardziej braterskiego i ewangelicznego, aby w ten sposób wzrastało Królestwo Boże. Dlatego jednoczymy się z jego (ich, jej) dziękczynieniem i przyrzeczeniem, aby nawracać się ustawicznie.

Odnowienie przyrzeczenia życia ewangelicznego (profesji)

49. Jubilaci odnawiają swoje przyrzeczenie w tych lub podobnych słowach:

Dzięki Ci składam, o Panie, za to, że powołałeś mnie do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

Proszę Cię o przebaczenie wszystkich moich upadków, niedoskonałości i wykroczeń przeciw mojemu przyrzeczeniu życia ewangelicznego i przeciw Regule.

Proszę Cię, Panie, udziel mi łaski, abym znów doświadczył(-a) gorliwości i zapału tamtego pierwszego dnia, gdy wstępowałem(-am) do Wspólnoty.

Odnawiam teraz moje przyrzeczenie życia ewangelicznego według Reguły Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i pragnę w nim wytrwać aż do końca mojego życia.

Spraw również, Boże, abym zawsze żył(-a) w zgodzie z moimi braćmi i siostrami, a młodszymi dawał(-a) świadectwo o tym wielkim darze powołania franciszkańskiego, które od Ciebie otrzymałem(-am), aby stawać się świadkiem i narzędziem misji Kościoła wśród ludzi, głosząc Chrystusa życiem i słowem. Amen.

50. Po odnowieniu profesji Celebrans odmawia następującą modlitwę:

Panie, Boże nasz i Ojczyźnie wszystkich, dzięki Ci składamy za miłość i życzliwość, jaką okazałeś wobec nas, Twoich dzieci. Prosimy Cię zatem, aby ci, którzy niegdyś złożyli przyrzeczenie życia ewangelicznego, dzięki Twojej pomocy mogli je dalej wypełniać. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Zakończenie obrzędu

51. Obrzęd kończy się wyrażeniem znaku wspólnej radości i gratulacji. W tym czasie następuje śpiew *Hymnu stworzeń* św. Franciszka lub innej stosownej pieśni.

CZEŚĆ II

ZEBRANIA WSPÓLNOTY

WPROWADZENIE

1. We Franciszkańskim Zakonie Świeckich odbywają się spotkania Wspólnot lokalnych, a także zebrania Rad regionalnych, narodowych i Międzynarodowej.
2. Cele tych spotkań i zebrań wskazane są w Regule. Wszystkie spotkania mają przyczyniać się do wzrostu miłości między braćmi oraz rozwoju życia franciszkańskiego i eklezjalnego. Mają one również sprzyjać doskonaleniu jedności kościelnej i franciszkańskiej we Wspólnocie Braterskiej⁵.
3. Zebrania mogą być różnego rodzaju: modlitewne, dotyczące programowania pracy, jak również braterskiej wymiany zdań we Wspólnocie.
4. Podczas zwyczajnych, czyli statutowych, zebrań Wspólnoty Braterskiej powinien być przeznaczony odpowiedni czas na:
 - a) braterską rozmowę;
 - b) słuchanie i rozważanie Słowa Bożego⁶;
 - c) pogłębianie wiedzy i pracę (według potrzeb);
 - d) celebrację Mszy św. lub przynajmniej odpowiedniej części Liturgii Godzin.Dla wszystkich tych przypadków pozostawia się szerokie możliwości inicjatywy Rady i członków Wspólnoty.
5. Proponowane dalej modlitwy w większości pochodzą z pism św. Franciszka.

⁵ Por. Reguła FZŚ, art. 22 i 24

⁶ Tamże, art. 5

ROZDZIAŁ I

MODLITWY

NA ROZPOCZĘCIE I ZAKOŃCZENIE

ZEBRAŃ WSPÓLNOTY BRATERSKIEJ

1. Modlitwy, które podane są w następnych punktach mają charakter wzoru.

NA ROZPOCZĘCIE ZEBRANIA

2. Gdy członkowie Wspólnoty zgromadzą się w odpowiednim miejscu, zanim podejmie się jakiegokolwiek sprawy, zajęcia i obrady, przewodniczący zebrania może w ten sposób rozpocząć wspólną modlitwę.

Przewodniczący:

W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Przewodniczący:

Najwyższy, wszechmocny i dobry Panie, Tobie sława, chwała, uwielbienie i wszelkie błogosławieństwo.

Wszyscy:

Chwalcie i błogosławcie mojego Pana, dzięki składajcie i służcie Mu z wielką pokorą.

Przewodniczący:

Módlmy się.

Wszchemogący, najświętszy, najwyższy, Jedyne Boże, największe dobro, całe dobro, który sam jesteś dobry. Tobie oddajemy wszelką sławę, wszelką chwałę, wszelką wdzięczność, wszelką cześć, wszelkie błogosławieństwo i każde dobro. Niech się tak stanie. Niech się tak stanie.

Wszyscy: Amen.

albo:

Módlmy się.

Najwyższy, chwalebny Boże, rozjaśnij ciemności naszego serca i daj nam, Panie, prawdziwą wiarę, niezachwianą nadzieję i doskonałą miłość, jak również zrozumienie i poznanie, abyśmy mogli wypełniać Twoją świętą i nieomylną wolę.

Wszyscy: Amen.

3. Następnie można odczytać krótki fragment z Pisma świętego (Dodatek I, nn. 1-24) lub z pism św. Franciszka (Dodatek I, n. 25).

NA ZAKOŃCZENIE ZEBRANIA

4. Jeśli uzna się za stosowne, można zachęcić braci do modlitwy spontanicznej, zawierającej wezwania w intencjach ogólnych Kościoła, a także szczegółowych, dotyczących Wspólnoty Braterskiej. Na koniec przewodniczący może posłużyć się modlitwą św. Franciszka (jak niżej) lub inną, według uznania.

Przewodniczący:

Módlmy się.

Wszchemogący, wiekuisty, sprawiedliwy i miłosierny Boże, daj nam nędznym czynić dla Ciebie to, o czym wiemy, że tego pragniesz, i pragnąć zawsze tego, co się Tobie podoba; abyśmy wewnątrznie oczyszczeni, wewnątrznie oświeceni i rozpaleni ogniem Ducha Świętego, mogli iść śladami Twojego umiłow-

nego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa i dojść do Ciebie, Najwyższy, jedynie dzięki Twojej łasce. Który żyjesz i królujesz, i odbierasz hołd w doskonałej Trójcy i prostej Jedności, Bóg wszechmogący przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

albo:

Módlmy się.

Najłaskawszy Boże, Ty jesteś Twórcą pokoju i pragniesz miłości, daj nam sługom Twoim prawdziwe zjednoczenie z Twoją wolą, abyśmy byli zdolni przewycięzać wszelkie doświadczenia, które mogłyby zmać nasz pokój. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

3. Jeśli jest obecny kapłan, może udzielić błogosławieństwa według formuły, którą św. Franciszek błogosławił brata Leona (por. n. 18).

ROZDZIAŁ II

CELEBRACJA KAPITUŁY WSPÓLNOTY BRATERSKIEJ

6. Po wezwaniu pomocy Ducha Świętego (można posłużyć się hymnem *O, Stworzycielu Duchu*, Dodatek I) i odczytaniu krótkiego tekstu z Pisma świętego (Dodatek I, 1-24) lub z pism św. Franciszka (Dodatek I, 25) przewodniczący Kapituły odmawia następującą modlitwę:

Wszchemogący, Najświętszy, Najwyższy Boże, Ojczy Święty i sprawiedliwy, Panie, Królu nieba i ziemi; składamy Ci nasze dziękczynienie, ponieważ dzięki Twojej świętej woli i dzięki Jednorodzonemu Synowi Twojemu i Duchowi Świętemu zostały stworzone wszystkie byty duchowe i cielesne, a nas, uczynionych na Twój obraz i podobieństwo, przeznaczyłeś dla Nieba. Tobie ufamy i prosimy Cię o Twoje światło, abyśmy mogli wybrać tych, którzy poprowadzą naszą Wspólnotę Braterską właściwą drogą. Wspomóż nas, Boże, abyśmy najlepiej wybrali spośród naszych sióstr i braci tych, którzy swoim przykładem, cnotami i rozsądnymi decyzjami tak pokierują naszą Wspólnotą, aby żyła w niej Chrystusowa Ewangelia w duchu św. Franciszka. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

7. Następnie odbywają się wybory, zgodnie z normami Konstytucji. Po zakończeniu wszystkich czynności wyborczych osoby wybrane potwierdzają swoje powołanie franciszkańskie i swoją gotowość do podjęcia służby wobec współbraci.
8. Gdy to wszystko zostało spełnione, Przewodniczący Kapituły zwraca się do nowo wybranych:

Bóg, dawca nadziei, niech was napełni wszelką radością i pokojem w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję.

Wszyscy odpowiadają:

Niech Bóg będzie uwielbiony na wieki.

Przewodniczący Kapituły:

Bracia i Siostry.

Módlmy się za tych, którzy zostali wybrani, aby poprzez ich posługę oraz inspirujące kierowanie Wspólnotą wszyscy mogli żyć głębiej wiarą i z większą mocą świadczyć o Chrystusie, przyczyniając się do budowania Królestwa Bożego.

Wszyscy podejmują modlitwę:

Najdobrotliwszy Ojczy, użyż nam wszystkim, abyśmy dzięki gorliwości tych sióstr i braci, których powołałeś do służenia naszej Wspólnocie Braterskiej, lepiej poznali Ciebie i prawdę o Tobie innym przekazywali.

Spraw, abyśmy z większym zapałem realizowali ten sposób życia według Ewangelii, którym Ty sam natchnąłeś św. Franciszka z Asyżu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

ROZDZIAŁ III
ZAKŁADANIE
NOWEJ WSPÓLNOTY BRATERSKIEJ

9. Obrzęd opisany w tym rozdziale odbywa się w odpowiednim miejscu.
10. Obrzędowi przewodniczy ten, kto posiada władzę erygowania Wspólnoty.

Wprowadzenie

11. Po pozdrowieniu rozpoczynającym obrzęd zakładania Wspólnoty przewodniczący wygłasza krótkie przemówienie. Następnie odczytuje art. 22 Reguły FZŚ:

„Wspólnota miejscowa musi być założona kanonicznie. W ten sposób powstaje pierwsza komórka całego Zakonu i widzialny znak Kościoła, który jest wspólnotą miłości. Wspólnota powinna być uprzywilejowanym środowiskiem dla rozwoju zmysłu kościelnego oraz powołania franciszkańskiego, a także do ożywienia życia apostołskiego swych członków”.

12. Przewodniczący sam odmawia następującą modlitwę:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, daj nam zgromadzonym tutaj w Twoje Imię, abyśmy jako prawdziwi bracia tak mogli doświadczyć obecności wśród nas Twojego Syna Jezusa Chrystusa, by jak u św. Franciszka nasza radość była pełna. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Czytanie biblijne

13. Następnie lektor odczytuje perykopę biblijną. Proponuje się zwłaszcza fragment: Rz 12,4-13: *Różne dary w Kościele*.

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian.

Bracia:

Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność, podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami. Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar prorocstwa – do stosowania zgodnie z wiarą; bądź to urząd diakona – dla wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd nauczyciela – dla wypełniania czynności nauczycielskich; bądź dar upominania – dla karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, niech to czyni ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym, niech działa z gorliwością; kto pełni uczynki miłosierdzia, niech to czyni ohocho.

Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem. W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugim wyprzedzajcie. Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie wytrwali. Zarządzajcie potrzebom świętych. Przestrzegajcie gościnności.

Oto słowo Boże.

Odczytanie i podpisanie dokumentu kanonicznego erygowania Wspólnoty

14. Po zakończeniu lekcji z Pisma świętego odczytywany jest i podpisany dokument kanonicznego erygowania nowej Wspólnoty Braterskiej. Ogłasza się w nim także nazwiska braci tworzących

nową Wspólnotę oraz odpowiedzialnych za nią lub należących do Rady Wspólnoty.

15. Po spełnieniu powyższych czynności można odczytać krótki fragment z *Listu św. Franciszka do wszystkich wiernych*.
16. Z okazji powstania nowej Wspólnoty mogą być wygłoszone odpowiednie przemówienia, bądź ze strony przewodniczącego, który założył Wspólnotę, bądź ze strony kogoś z odpowiedzialnych na poziomie regionalnym lub narodowym.

Modlitwa powszechna i zakończenie

17. Można odmówić modlitwę wspólną na wzór wezwań Modlitwy wiernych, która kończy się następującą modlitwą:

Wszchemogący Boże i Ojciec nasz, źródło miłości i jedności, spraw, aby nowa Wspólnota Braterska Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, jednoczona i ożywiana przez Ducha Świętego, chętnie słuchała Twojego słowa i z gorliwością wspólnie się modliła. Niech wszyscy bracia i siostry znajdują w niej siłę i natchnienie do budowania świata bardziej braterskiego i do niesienia wszystkim ludziom orędzia pokoju i radości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

18. Na zakończenie wykonuje się pieśń maryjną, np. *Witaj Królowo* lub *Magnificat*.

DODATEK I

dla
**FRANCISZKAŃSKIEGO
ZAKONU ŚWIECKICH
W POLSCE**

DODATEK I

I

TEKSTY BIBLIJNE

stosowane w obrzędzie przyrzeczenia życia ewangelicznego

Pierwsze czytanie:

1. Gal 6,14-18:

„Nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa”.

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów.

Bracia, co do mnie, nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata. Bo ani obrzezanie nic nie znaczy, ani nieobrzezanie, tylko nowe stworzenie. Na wszystkich tych, którzy się tej zasady trzymać będą, i na Izraela Bożego niech zstąpi pokój i miłosierdzie! Odtąd niech już nikt nie sprawia mi przykrości: przecież ja na ciele swoim noszę bliźny, znamię przynależności do Jezusa. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym bracia! Amen.

Oto słowo Boże.

2. Ef 1,3-10:

„Bóg przeznaczył nas dla siebie, jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa”.

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan.

Bracia, niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosła-

wieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczyl nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. W Nim mamy odkupienie przez Jego krew – odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski. Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi.

Oto słowo Boże.

3. Kol 3,9-17:

„Przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości”.

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Kolosan.

Bracia, nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, a przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu Boga, według obrazu Tego, który go stworzył. A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim i we wszystkich jest Chrystus. Jako więc wybrańcy Boży – święci i umiłowani – obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśli by miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy!

Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni! Słowo Chrystusa niech w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominaj-

cie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

Oto słowo Boże.

4. 1P 2,9-17:

„Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre”.

Czytanie z Listu św. Piotra Apostoła.

Bracia, wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła, wy, którzyście byli nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali.

Umiłowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre, aby przyglądając się dobrym uczynom, wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają was jako złoczyńców.

Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana: czy to królowi jako mającemu władzę, czy to namiestnikowi jako przez niego posłanym celem karania złoczyńców, udzielania zaś pochwały tym, którzy dobrze czynią. Taka bowiem jest wola Boża, abyście przez dobre uczynki zmusili do milczenia niewiedzę ludzi głupich. Jak ludzie wolni postępujcie, nie jak ci, dla których wolność jest usprawiedliwieniem zła, ale jak niewolnicy Boga. Wszystkich szanujcie, braci miłujcie, Boga się bójcie, czcicie króla!

Oto słowo Boże.

5. Jk 2,12-18:

„Wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie”.

Czytanie z Listu św. Jakuba Apostoła.

Bracia, mówcie i czyńcie tak, jak ludzie, którzy będą sądzeni na podstawie Prawa wolności. Będzie to bowiem sąd nieubłagany dla tego, który nie czynił miłosierdzia: miłosierdzie odnosi triumf nad sądem.

Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? Czy sama wiara zdoła go zbawić? Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba, a ktoś z was powie im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta! – a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała – to, na co się to przyda? Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie. Ale może ktoś powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja spełniam uczynki. Pokaż mi wiarę swoją bez uczynków, to ja ci pokażę wiarę ze swoich uczynków.

Oto słowo Boże.

6. 1 Kor 12,4-11:

„Wszystkim objawia się Duch dla wspólnego dobra”.

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian.

Bracia, różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra. Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu prorocтво, innemu

rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny

7. Ps 16(15), 1-2a i 5.7-8.11

Refren: Pan mój dziedzictwem, moim przeznaczeniem.

Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się do Ciebie, *
mówię do Pana: «Tyś jest Panem moim».

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.

Refren.

Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, *
bo serce napomina mnie nawet nocą.
Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren.

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie.
Bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren.

8. Ps 98(97), 1-4

Refren: Śpiewajcie Panu, bo uczynił cuda.

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
albowiem uczynił cuda.

Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica *
i święte ramię Jego.

Refren.

Pan okazał swoje zbawienie, *
na oczach pogan objawił swoją sprawiedliwość.
Wspomnił na dobroć i na wierność swoją *
dla domu Izraela.

Refren.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi *
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana cała ziemi, *
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Refren.

9. Ps 133(132)

Refren: Miłość jest z Boga – miłujmy się wzajemnie.

Oto jak dobrze i miło, *
Gdy bracia mieszkają razem;
Jest to jak wyborny olejek na głowie, *
Który spływa na brodę Aarona.

Refren.

Jest to jak rosa Hermonu, *
Która opada na górę Syjon:
Bo tam udziela Pan błogosławieństwa *
I życia na wieki.

Refren.

10. Ps 37(36), 3-4. 5-6. 30-31

Refren: Zbawienie prawych pochodzi od Pana.

Miej ufność w Panu i czyń to, co dobre, *
a będziesz mieszkał na ziemi i żył bezpiecznie.
Raduj się w Panu, *
a On spełni pragnienia twego serca.

Refren.

Powierz Panu swą drogę, *
zaufaj Mu, a On sam będzie działał.

On sprawi, że twa sprawiedliwość zablęśnie jak światło, *
a prawość twoja jak blask południa.

Refren.

Usta sprawiedliwego głoszą mądrość, *
a język jego mówi to, co słuszne.
Prawo Boże jest w jego sercu *
i nie chwieją się jego kroki.

Refren.

11. Ps 25(24), 2-5. 8-10

Refren: Prowadź mnie, Panie, drogą Twojej Prawdy.

Tobie ufam, Boże, nie możesz mnie zawieść. *
Niech moi wrogowie nie triumfują nade mną,
nikt bowiem, kto Ci zawierzył, nie będzie zawstydzony. *
Wstyd spotka wszystkich, którzy łamią wiarę, idąc za marnością.

Refren.

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według Twych pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Refren.

Dobry jest Pan i prawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.
Pomaga pokornym czynić dobrze, *
uczy pokornych dróg swoich.

Refren.

12. Ps 92(91), 2-3. 6-7. 13-14

Refren: Jakże są wielkie dzieła Twoje, Panie.

Dobrze jest dziękować Panu, *
śpiewać Twemu imieniu, Najwyższy:
z rana głosić Twoją łaskawość, *
a wierność Twoją nocami.

Refren.

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, *
rozrośnie się jak cedr na Libanie.
Zasadzeni w domu Pańskim, *
rozkwitną na dziedzińcach naszego Boga.

Refren.

Nawet i w starości wydadzą owoc, *
zawsze pełni życiodajnych soków.
aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy, *
On Opoką moją i nie ma w Nim nieprawości.

Refren.**Alleluja i werset przed Ewangelią****13. Flp 1,21:**

Dla mnie żyć – to Chrystus, *
a umrzeć jest mi zyskiem.

14. Mt 11,25:

Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, *
że tajemnice Królestwa objawiłeś prostaczkom.

15. Kol 3.14-15:

Przyobleczcie się w miłość, która jest więzią doskonałości. *
A sercami waszymi niech rządzi Chrystusowy pokój.

16. Łk 10,1.9:

Pan mówi, idźcie i głosście: *
przybliżyło się do was Królestwo Boże.

17. J 15,8:

Ojciec mój przez to dozna chwały,
że owoc obfity przyniesiecie *
i staniecie się moimi uczniami.

18. P 133(132),1:

O, jak dobrze i miło, *
gdy bracia mieszkają razem.

Ewangelia:

19. Mt 5,1-12:

„Błogosławieni ubodzy w duchu, cisi, miłosierni, pokój czyniący...”

Słowa Ewangelii według św. Mateusza.

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami: Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smućą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Ciescie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

Oto słowo Pańskie.

20. Mt 11,20-30:

„Zakryłeś te rzeczy przed mądrymi, a objawiłeś prostaczkom”.

Słowa Ewangelii według św. Mateusza.

Jezus począł czynić wyrzuty miastom, w których najwięcej Jego cudów się dokonało, że się nie nawróciły. Biada tobie, Koro-

zain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działały się cuda, które u was się dokonały, już dawno w worze i popiele by się nawróciły. Toteż powiadam wam: Tyrowi i Sydonowi lżej będzie w dzień sądu niż wam. A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz. Bo gdyby w Sodomie działały się cuda, które się w tobie dokonały, zostałyby aż do dnia dzisiejszego. Toteż powiadam wam: Ziemi sodomskiej lżej będzie w dzień sądu niż tobie.

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić.

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i ucztujcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemienie lekkie.

Oto słowo Pańskie.

21. *Mt 12,46-50:*

„Kto pełni wolę mojego Ojca, ten mi jest bratem, siostrą i mężatką”.

Słowa Ewangelii według św. Mateusza.

Gdy Jezus jeszcze przemawiał do tłumów, oto Jego Matka i bracia stanęli na dworze i chcieli z Nim mówić. Ktoś rzekł do Niego: Oto Twoja matka i Twoi bracia stoją na dworze i chcą mówić z Tobą. Lecz On odpowiedział temu, który Mu to oznajmił: Któż jest moją matką i którzy są moimi braćmi? I wyciągnąwszy rękę ku swoim uczniom, rzekł: Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie, ten Mi jest bratem, siostrą i matką.

Oto słowo Pańskie.

22. Łk 10,1-9:

„Idźcie, oto was posyłam”.

Słowa Ewangelii według św. Łukasza.

Wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał.

Powiedział też do nich: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają; bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże.

Oto słowo Pańskie.

23. J 15,1-8:

„Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie”.

Słowa Ewangelii według św. Jana.

Jezus powiedział do swoich uczniów: Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który go uprawia. Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy. Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was. Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie – jeśli nie trwa w winnym krzewie

– tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić. Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i płonie. Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami.

Oto słowo Pańskie.

24. J 17,20-26:

„Aby byli jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie”.

Słowa Ewangelii według św. Jana.

Jezus, modląc się, rzekł: Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno tak, jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. Ojczy, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. Ojczy sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich.

Oto słowo Pańskie.

II

TEKSTY FRANCISZKAŃSKIE

25. W czasie zebrań Wspólnoty, zwłaszcza zwyczajnych i celebracji Kapituły, powinny być czytane pisma św. Franciszka, lub inne teksty zaczerpnięte ze źródeł franciszkańskich, w celu poddania braciom tematów do rozważań.

Szczególnie poleca się następujące pisma św. Franciszka z Asyżu:

- a) *Zachęta dla braci i sióstr od pokuty* (pierwsza redakcja *Listu do wiernych*),
- b) *Reguła niezatwierdzona* (rozdziały 22 i 23),
- c) modlitwy i psalmy z *Oficjum o Męce Pańskiej* na Jutrznie i Nieszpory.

Czytanie z *Listu św. Franciszka do wszystkich wiernych*

Zachęta dla braci i sióstr od pokuty

O tych, którzy czynią pokutę

Wszyscy, którzy miłują Pana z całego serca, z całej duszy i umysłu, z całej mocy i miłują bliźnich swoich jak siebie samych, i przyjmują Ciało i Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa, i czynią godne owoce pokuty: O, jakże szczęśliwi i błogosławieni są oni i one, gdy takie rzeczy czynią i w nich trwają, bo spocznie na nich Duch Pański i uczyni u nich mieszkanie i miejsce pobytu, i są synami Ojca niebieskiego, którego dzieła czynią, i są oblubieńcami, braćmi i matkami Pana naszego Jezusa Chrystusa. A Oblubieńcami jesteśmy, kiedy dusza wierna łączy się w Duchu Świętym z Panem naszym Jezusem Chrystusem. Braćmi dla Niego jesteśmy, kiedy

spełniamy wolę Ojca, który jest w niebie. Matkami, gdy nosimy Go w sercu i w ciele naszym przez miłość Boską oraz czyste i szczerze sumienie; rodzimy Go przez święte uczynki, które powinny przyświecać innym jako wzór. O, jak chwalebna to rzecz mieć w niebie świętego i wielkiego Ojca! O, jak świętą jest rzeczą mieć Pocieszyciela, tak pięknego i podziwu godnego Oblubieńca! O, jak świętą i jak cenną jest rzeczą mieć tak miłego, pokornego, darzącego pokojem, słodkiego, godnego miłości i ponad wszystko upragnionego brata i takiego syna: Pana naszego Jezusa Chrystusa, który życie oddał za owce swoje i modlił się do Ojca, mówiąc: Ojcie Świąty, zachowaj w Imię Twoje tych, których Mi dałeś na świecie; Twoimi byli i dałeś Mi ich. I słowa, które Mi dałeś, dałem im; a oni przyjęli i prawdziwie uwierzyli, że od Ciebie wyszedłem i poznali, że Ty Mnie posłałeś. Proszę za nimi, a nie za światem. Pobłogosław i uświęć, i za nich samego siebie poświęcam w ofierze. Nie tylko za nimi proszę, ale za tymi, którzy dzięki ich słowu uwierzą we Mnie, aby byli uświęceni w jedności, jak i My. I chcę, Ojczy, aby i oni byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, żeby oglądali chwałę moją w królestwie Twoim. Amen.

O tych, którzy nie czynią pokuty

Wszyscy zaś oni i one, którzy nie trwają w pokucie i nie przyjmują Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa, i dopuszczają się występków i grzechów, i którzy ulegają złej pożądliwości i złym pragnieniom swego ciała, i nie zachowują tego, co przyrzekli Panu, i służą cielesnie światu cielesnymi pragnieniami i zabiegami świata, i troskami tego życia: opanowani przez szatana, którego są synami i spełniają jego uczynki, są ślepi, ponieważ nie widzą prawdziwego Światła, Pana naszego Jezusa Chrystusa. Nie mają mądrości duchowej, ponieważ nie mają Syna Bożego, który jest prawdziwą Mądrością Ojca; o nich jest powiedziano: Mądrość ich została pochłonięta; i: Przekłęci, którzy odstępują od przykazań twoich. Widzą i poznają, wiedzą i postępują źle,

i sami świadomie gubią dusze. Patrzcie, ślepcy, zwiedzeni przez waszych nieprzyjaciół: przez ciało, świat i szatana; bo ciało słodko jest grzeszyć, a gorzko jest służyć Bogu; ponieważ wszystkie występki i grzechy z serca ludzkiego wychodzą i pochodzą, jak mówi Pan w Ewangelii. I niczego nie macie w tym świecie ani w przyszłym. I uważacie, że długo będziecie posiadać marności tego świata, lecz łudzicie się, bo przyjdzie dzień i godzina, o których nie myślicie, nie wiecie i których nie znacie; ciało choruje, śmierć się zbliża i tak umiera gorzką śmiercią. I gdziekolwiek, kiedykolwiek i w jakikolwiek sposób umiera człowiek w śmiertelnym grzechu bez pokuty i zadośćuczynienia, jeśli może zadośćuczynić, a nie zadośćuczyni, szatan porywa jego duszę z jego ciała z takim uciskiem i męką, o jakich nikt wiedzieć nie może, o ile tego nie doznaje. I wszystkie bogactwa, i władza, i wiedza, i mądrość, o których sądzili, że mają, zostały im odjęte. I pozostały dla krewnych i przyjaciół, a oni zabrali i podzielili jego majątek, a potem powiedzieli: „Niech będzie przeklęta jego dusza, bo mógł więcej nam dać i zgromadzić niż zgromadził”. Ciało jedzą robaki i tak zgubili ciało i duszę w tym krótkim życiu i pójdą do piekła, gdzie będą cierpieć męki bez końca.

Tych wszystkich, do których dojdzie ten list, prosimy przez miłość, którą jest Bóg, aby te wyżej wspomniane wonne słowa Pana naszego Jezusa Chrystusa z miłości ku Bogu życzliwie przyjęli. A ci, którzy nie umieją czytać, niech starają się, aby im często czytano. I niech je zachowują, postępując święcie aż do końca, bo są duchem i życiem. A ci, którzy tego nie uczynią, będą musieli zdać rachunek w dzień sądu przed trybunałem Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Czytanie z Reguły niezatwierdzonej św. Franciszka

Rozdział 22

Upomnienie dla braci

Zastanawiamy się wszyscy bracia nad słowami Pana: Miłujcie nieprzyjaciół waszych i dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, bo Pan nasz Jezus Chrystus, w którego ślady powinniśmy wstępować, nazwał przyjacielem swego zdrajcę i oddał się dobrowolnie tym, którzy go ukrzyżowali. Naszymi więc przyjaciółmi są ci wszyscy, którzy nas niesprawiedliwie dręczą i nękają, upokarzają i krzywdzą, zadają ból i cierpienie, męczarnie i śmierć. Powinniśmy ich bardzo kochać, ponieważ dzięki temu, co nam czynią, otrzymamy życie wieczne.

I miejmy w nienawiści nasze ciało z jego wadami i grzechami; bo przez życie cielesne chce diabeł pozbawić nas miłości Jezusa Chrystusa i życia wiecznego, i siebie samego ze wszystkimi zgubić w piekle; bo my z własnej winy jesteśmy cuchnący, nędzni i przeciwni dobru, skłonni i chętni do złego, Pan bowiem tak mówi w Ewangelii: Z serca pochodzą i wychodzą złe myśli, cudzołóstwa, nierząd, zabójstwa, kradzieże, chciwość, przewrotność, podstęp, wyuzdanie, złe spojrzenia, fałszywe świadectwa, przekleństwa, głupota. A wszystko to złe z wewnątrz, z serca człowieka pochodzi i to płami człowieka.

Teraz zaś, skoro porzuciliśmy świat, nic innego nie mamy czynić, tylko spełniać wolę Pana i Jemu samemu się podobać. Strzeżmy się bardzo, abyśmy nie byli rolą przy drodze albo kamienistą, albo ciernistą, o której Pan mówi w Ewangelii: Ziarnem jest słowo Boże. To zaś, które upadło koło drogi i zostało podeptane, to są ci, którzy słuchają słowa i nie rozumieją; i natychmiast przychodzi diabeł i porywa to, co zostało zasiane w ich sercach i zabiera słowo z ich serc, aby nie byli zbawieni przez wiarę. Ziarnem, które upadło na ziemię skalistą, są ci, którzy, gdy posłyszczą słowo, natychmiast z radością przyjmują je.

Gdy zaś nastaje ucisk albo prześladowanie ze względu na słowo, od razu gorszą się i ci nie mają w sobie korzenia, ale są zmienni, gdyż wierzą do czasu i w chwili próby odchodzą. To zaś, które padło między ciernie, oznacza tych, którzy słuchają słowa Bożego, a troski i kłopoty tego świata i ułuda bogactw oraz chciwość rzeczy wciskają się i zagłuszają słowo, czyniąc je bezowocnym. To zaś, które w dobrej ziemi zostało posiane, oznacza ludzi, którzy, słuchając sercem dobrym i szlachetnym, rozumieją i zatrzymują, i przynoszą owoc w cierpliwości. I dlatego my, bracia, jak mówi Pan, zostawmy umarłym grzebanie swoich umarłych.

I bardzo wystrzegajmy się złości i przebiegłości szatana, który nie chce, aby człowiek miał umysł i serce skierowane do Pana. I krążąc, usiłuje pod pozorem jakiejś nagrody lub korzyści pociągnąć serce człowieka i zdusić w jego pamięci słowo i przykazania Pańskie, i chce omamić serce ludzkie sprawami i troskami świata i zamieszkać w nim, jak mówi Pan: Kiedy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, chodzi po miejscach suchych i bezwodnych i szuka spoczynku; a nie znajdując, mówi: Wrócę do domu mego, skąd wyszedłem. I przychodząc, znajduje dom wolny, wymieciony i przyozdobiony. I idzie, i bierze siedmiu innych, gorszych od siebie, duchów i wszedłszy, mieszkają tam; tak, że ostatnie rzeczy owego człowieka są gorsze od pierwszych.

Stąd też, bracia, strzeżmy się wszyscy bardzo, abyśmy pod pozorem jakiejś nagrody, pracy czy korzyści nie zagubili lub nie odwrócili naszego umysłu i serca od Pana. Lecz przez świętą miłość, którą jest Bóg, proszę wszystkich braci, tak ministrów, jak innych, aby usunąwszy wszystkie przeszkody i odrzuciwszy wszystkie troski i kłopoty, czystym sercem i czystym umysłem jak najlepiej służyli Panu Bogu, kochali Go, wielbili i czcili; bo tego Bóg ponad wszystko pragnie. I przygotowujmy w sobie zawsze mieszkanie i miejsce pobytu. Temu, który jest Panem

Bogiem wszechmogącym, Ojcem i Synem, i Duchem Świętym, który mówi: Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście byli godni uniknąć wszelkiego zła, które nadejdzie, i stanąć przed Synem Człowieczym. A gdy staniecie do modlitwy, mówcie: Ojcze nasz, który jesteś w niebie. I uwielbiamy Go czystym sercem, bo trzeba zawsze modlić się i nie ustawać; gdyż Ojciec szuka takich czcicieli. Bóg jest Duchem i Jego czciciele powinni oddawać Mu cześć w duchu i prawdzie. I uciekajmy się do Niego jako do pasterza i biskupa dusz naszych, który mówi: Ja jestem dobrym pasterzem i pasę moje owce, i za owce moje oddaję me życie. Wy wszyscy jesteście braćmi. I nikogo na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem, bo jeden jest wasz Ojciec, który jest w niebie. Ani nie nazywajcie się nauczycielami; gdyż jeden jest wasz nauczyciel, ten w niebie. Jeśli będziecie trwać we Mnie i moje słowa będą w was trwałe, to stanie się wam wszystko, czegokolwiek zechcecie i o co poprosicie. Gdziekolwiek dwaj albo trzej zgrupowali się w imię moje, tam i Ja jestem wśród nich. Oto Ja jestem z wami aż do skończenia świata. Słowa, które wam powiedziałem, są duchem i życiem. Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Zachowujmy więc słowa, życie i naukę, i świętą Ewangelię Tego, który raczył modlić się za nas do swego Ojca i objawić nam Jego imię, mówiąc: Ojcze, wsław Imię Twoje i wsław Syna Twego, aby Syn Twój wsławił Ciebie. Ojcze, objawiłem Imię Twoje ludziom, których Mi dałeś; gdyż słowa, które Mi dałeś, przekazałem im; a oni przyjęli i poznali, że od Ciebie wyszedłem i uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś. Ja za nimi proszę, nie za światem, lecz za tymi, których Mi dałeś, bo do Ciebie należą i wszystko, co moje, należy do Ciebie. Ojcze Święty, zachowaj w Imię Twoje tych, których Mi dałeś, aby oni byli jedni jak i My. To mówię na świecie, aby mieli w sobie radość. Przekazałem im to, co Mi powiedziałeś; a świat znienawidził ich, bo nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, lecz abyś zachował ich od złego. Wsław ich w prawdzie. Prawdą jest to, co mówisz.

Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak Ja ich na świat posyłam. I za nich samego siebie poświęcam w ofierze, aby zostali uświęceni dzięki prawdzie. Nie tylko za nimi proszę, lecz także za tymi, którzy uwierzą we Mnie dzięki ich słowu, aby osiągnęli jedność i żeby świat poznał, że Ty Mnie posłałeś i umiłowałeś ich tak, jak Mnie. I sprawię, że poznają Imię Twoje, aby miłość, którą Mnie ukochałeś, była w nich i Ja w nich. Ojcze, chcę, aby ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby oglądali chwałę Twoją w Twoim królestwie. Amen.

Rozdział 23

Modlitwa – prośba i modlitwa dziękczynna

Wszechmogący, najświętszy i najwyższy Boże, Ojcze Święty i sprawiedliwy, Panie, Królu nieba i ziemi, dzięki Ci składamy z powodu Ciebie samego, że Twoją świętą wolą i przez jedynego Syna Twego stworzyłeś z Duchem Świętym wszystkie byty duchowe i cielesne, a nas uczyniłeś na obraz i podobieństwo Twoje i umieściłeś w raju. My zaś upadliśmy z własnej winy. I dzięki Ci składamy, że jak stworzyłeś nas przez Syna Twego, tak przez świętą miłość Twoją, którą nas umiłowałeś, sprawiłeś, że On, prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek, narodził się z chwalebnej zawsze Dziewicy błogosławionej, świętej Maryi i przez Jego krzyż i krew, i śmierć zechciałeś nas wykupić z niewoli. I dzięki Ci składamy, że Syn Twój przyjdzie w chwale swego majestatu, aby strącić w ogień wieczny przeklętych, którzy nie czynili pokuty i nie poznali Ciebie, i aby powiedzieć wszystkim, którzy Cię poznali i uwielbili, i służyli Ci w pokucie: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie królestwo, zgotowane wam od początku świata.

A ponieważ my, nędzni i grzeszni, wszyscy razem nie jesteśmy godni wymówić Twego Imienia, błagamy pokornie, aby Pan nasz Jezus Chrystus, Syn Twój umiłowany, który Tobie wielce podoba się, składał Ci za wszystko dzięki wraz z Duchem Świę-

tym Pocieszycielem tak, jak Tobie i Jemu się podoba, On, który Ci zawsze za wszystko wystarcza, przez którego tyle dla nas uczyniłeś. Alleluja.

I chwalebłą Matkę, Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, świętych Michała, Gabriela i Rafała, i wszystkie chóry błogosławionych serafinów, cherubinów, tronów, panowań, zwierzchności, władz, mocy, aniołów, archaniołów, świętego Jana Chrzciciela, Jana Ewangelistę, Piotra, Pawła i świętych patriarchów, proroków, młodzianków, apostołów, ewangelistów, uczniów, męczenników, wyznawców, dziewice, świętych Eliasza i Henocha i wszystkich Świętych, którzy byli i będą, i są, przez miłość Twoją pokornie prosimy, aby tak, jak Tobie się podoba, dzięki składali za wszystko Tobie, najwyższemu Bogu, prawdziwemu, wiecznemu i żywemu, z Synem Twoim najmilszym, Panem naszym Jezusem Chrystusem i Duchem Świętym Pocieszycielem na wieki wieków. Amen. Alleluja.

A wszystkich, którzy pragną służyć Panu Bogu w świętym Kościele katolickim i apostołskim, i wszystkie następujące stany: kapłanów, diakonów, subdiakonów, akolitów, egzorcystów, lektorów, ostiariuszy i wszystkich duchownych, wszystkich zakonników i zakonnice, wszystkich nawróconych i maluczkich, ubogich i potrzebujących, królów i książąt, robotników i rolników, sługi i panów, wszystkie dziewice, wdowy i mężatki, ludzi świeckich, mężczyzn i kobiety, wszystkie dzieci, młodzież, młodych i starych, zdrowych i chorych, wszystkich małych i wielkich, i wszystkie ludy, plemiona, pokolenia i języki, wszystkie narody i wszystkich ludzi na całej ziemi, którzy są i którzy będą, my wszyscy bracia mniejsi, słudzy nieużyteczni, pokornie prosimy i błagamy, abyśmy wszyscy wytrwali w prawdziwej wierze i pokucie, bo inaczej nikt nie może być zbawiony.

Z całego serca, z całej duszy, z całego umysłu, z całej siły i mocy, z całego umysłu, ze wszystkich sił, całym wysiłkiem,

całym uczuciem, całym wnętrzem, wszystkimi pragnieniami i całą wolą kochajmy wszyscy Pana Boga, który dał i daje nam wszystkim całe ciało, całą duszę i całe życie, który nas stworzył, odkupił i zbawił nas tylko ze swego miłosierdzia, który nam nieszczęsnym i nędznym, zepsutym i cuchnącym, niewdzięcznym i złym wyświadczył i wyświadcza wszelkie dobro. Nie miejmy więc innych tęsknot, innych pragnień, innych przyjemności i radości oprócz Stwórcy i Odkupiciela, i Zbawiciela naszego, jedyne prawdziwego Boga, który jest pełnią dobra, wszelkim dobrem, całym dobrem, prawdziwym i najwyższym dobrem, który sam jeden jest dobry, litościwy, łagodny, miły i słodki, który sam jeden jest święty, sprawiedliwy, prawdziwy, wzniosły i prawy, który sam jeden jest życzliwy, bez winy, czysty, od którego i przez którego, i w którym jest wszelkie przebaczenie, wszelka łaska, wszelka chwała dla wszystkich pokutników i sprawiedliwych, dla wszystkich błogosławionych, współwesołych się w niebie. Niech więc nam nic nie przeszkadza, nic nie oddziela ani niepokoi; wszędzie, na każdym miejscu, o każdej godzinie i o każdej porze, codziennie i nieustannie wierzymy wszyscy szczerze i pokornie, nośmy w sercu i kochajmy, czcimy, uwielbiamy, służymy, chwalmy i błogosławmy, wychwalajmy i wywyższajmy, wysławiamy i dzięki składajmy najwyższemu i najwznioślejszemu Bogu wiecznemu, Trójcy i Jedności, Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, Stwórcy wszystkich rzeczy i Zbawicielowi wszystkich w Niego wierzących, ufających i miłujących Go, Temu, który nie ma początku i końca, który jest niezmienny, niewidzialny, nieomylny, niewysłowiony, niepojęty, niezgłębiony, błogosławiony, chwalebny, przesławny, wywyższony, wzniosły, najwyższy, słodki, godny miłości, ukochany i cały pożądaný ponad wszystko na wieki. Amen.

OFICJUM O MĘCE PAŃSKIEJ

JUTRZNIA

K.: Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.

W.: Panie, pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu...

Antyfona

Święta Maryjo, Dziewico, wśród niewiast na świecie nie urodziła się podobna Tobie, Córko i Służebnico najwyższego Króla, Ojca niebieskiego, Matko najświętszego Pana naszego Jezusa Chrystusa, Oblubienico Ducha Świętego: módl się za nami wraz ze św. Michałem Archaniołem i wszystkimi mocami nieba, i wszystkimi świętymi do Twego najświętszego, umiłowanego Syna, Pana i Mistrza.

Chwała Ojcu...

Psalm [II]

Panie, Boże zbawienia mego, *
wołałem we dnie i w nocy przed Tobą
Niech dojdzie moja modlitwa przed Twoje oblicze, *
nakłoń ucha Twego na moją prośbę.
Spójrz na moją duszę i uwolnij ją, *
ze względu na mych nieprzyjaciół wybaw mnie.
Ponieważ Ty odłączyłeś mnie od łona, +
nadziejo moja od piersi mej matki, *
Tobie jestem oddany od urodzenia.
Od łona matki mojej Ty jesteś moim Bogiem, *

nie odstępuj ode mnie.
Ty znasz moją hańbę i moje zawstydzenie *
i niesławę moją.
Wszyscy, którzy mnie prześladują, +
są przed Twoim obliczem, *
me serce oczekiwało hańby i nędzy.
I czekałem na kogoś, kto by się ze mną smucił, +
i nie było nikogo, *
na kogoś, kto by pocieszył, i nie znalazłem.
Boże, niegodziwcy powstali przeciw mnie +
i zgromadzenie możnych czyhało na me życie, *
i nie zważali na Ciebie.
Zaliczono mnie między schodzących do grobu, +
stałem się jak człowiek bez pomocy, *
wolny wśród umarłych.
Ty jesteś najświętszym Ojcem moim, *
Królu mój i Boże mój.
Pośpiesz mi z pomocą, *
Panie, Boże zbawienia mego.
Chwała Ojcu...

Antyfona

Święta Maryjo, Dziewico...

Modlitwa

Błogosławmy Panu Bogu żywemu i prawdziwemu. Oddawajmy Mu zawsze sławę, chwałę, cześć, błogosławieństwo i wszelkie dobra. Amen. Amen. Niech się tak stanie. Niech się tak stanie.

NIESZPORY

K.: Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.

W: Panie, pospiesz ku ratunkowi memu.

K.: Chwała Ojcu...

Antyfona

Święta Maryjo, Dziewico, wśród niewiast na świecie nie urodziła się podobna Tobie, Córko i Służebnico najwyższego Króla, Ojca niebieskiego, Matko najświętszego Pana naszego Jezusa Chrystusa, Oblubienico Ducha Świętego: módl się za nami wraz ze św. Michałem Archaniołem i wszystkimi mocami nieba, i wszystkimi świętymi do Twego najświętszego, umiłowanego Syna, Pana i Mistrza.

Chwała Ojcu...

Psalm [VII]

Wszystkie narody klaszczcie w dłonie, *
 chwalcie Boga radosnym głosem.
 Bo Pan wysoki, straszliwy, *
 Król wielki nad całą ziemią.
 Bo najświętszy Ojciec z nieba, Król nasz, +
 przed wiekami posłał z wysoka swego umiłowanego Syna *
 i dokonał zbawienia na ziemi.
 Niech weselą się niebiosa i raduje ziemia, +
 niech poruszy się morze i to, co je napęlnia; *
 będą cieszyć się pola i wszystko, co na nich się znajduje.
 Śpiewajcie Mu pieśń nową, *
 śpiewaj Panu, cała ziemió.
 Bo Pan jest wielki i godny wielkiej chwały, *
 straszliwy ponad wszystkich bogów.
 Oddajcie Panu, plemiona narodów, +

oddajcie Panu chwałę i cześć, *
oddajcie Panu chwałę Jego Imienia.
Składajcie ciała wasze w ofierze +
i dźwigajcie Jego święty krzyż *
i zachowujcie aż do końca Jego najświętsze przykazania.
Niech cała ziemia zadrży przed Jego obliczem, *
powiedzcie wśród narodów, że Pan zakrólował z drzewa +
i siedzi po prawicy najświętszego Ojca w niebie;
Bądź wywyższony, Boże, ponad niebiosa, *
a chwała Twoja ponad całą ziemię.
I wiemy, że przyszedł, *
że przyjdzie sądzić sprawiedliwość.
Chwała Ojcu...

Antyfona

Święta Maryjo, Dziewico...

Modlitwa

Błogosławmy Panu Bogu żywemu i prawdziwemu. Oddawajmy Mu zawsze sławę, chwałę, cześć, błogosławieństwo i wszelkie dobra. Amen. Amen. Niech się tak stanie. Niech się tak stanie.

W razie nieobecności kapłana:

Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego. Amen.

III

MODLITWY CODZIENNE

26. Zgodnie z Regułą (art.8) franciszkanie świeccy niech włączają się w modlitwę liturgiczną według jednej z form wskazanych przez Kościół, przeżywając w ten sposób tajemnice życia Chrystusa.

27. Formy tej modlitwy mogą być następujące:

a) Jutrznia i Nieszpory odmawiane wspólnie lub prywatnie.

Te modlitwy liturgiczne powinny być preferowane podczas zebrań Wspólnoty.

b) Skrócone i dostosowane formy Liturgii Godzin Kościoła miejscowego.

c) Małe oficjum o Matce Bożej.

d) Oficjum o Męce Pańskiej świętego Franciszka z Asyżu.

e) Oficjum dwunastu Ojcze nasz wzbogacone krótkimi tekstami biblijnymi i dostosowane do Liturgii Godzin. Ta forma modlitwy w wielu rejonach świata cieszy się nadal uznaniem i jest użyteczna pośród codziennych zajęć i okoliczności.

DODATEK II

dla
**FRANCISZKAŃSKIEGO
ZAKONU ŚWIECKICH
W POLSCE**

WPROWADZENIE

1. Rzeczywiste włączenie do Franciszkańskiego Zakonu Świeckich dokonuje się przez okres wprowadzenia – postulat, okres formacji – nowicjat (trwający przynajmniej jeden rok) oraz przez profesję Reguły¹. W praktyce wspólnot FZŚ w Polsce utrwalił się zwyczaj rozpoczęcia okresu wprowadzenia (postulatu) stosownym obrzędem liturgicznym. Ma to na celu uświadomienie kandydatom znaczenia okresu przygotowania i wprowadzenie ich w treść tego etapu formacji.
2. Czas trwania postulatu nie został określony w Regule. Zależy on od stopnia rozpoznania przez kandydatów swojego powołania i przygotowania ich do rozpoczęcia formacji w nowicjacie. Powszechnie pozostawia się zatem określenie długości tego okresu członkom Rady Wspólnoty miejscowej, zgodnie ze Statutem Narodowym FZŚ w Polsce. Ponieważ Rytuał FZŚ zatwierdzony przez Kongregację ds. Sakramentów i Kultu Bożego z dnia 9 marca 1984 roku nie zawiera celebracji przyjęcia do postulatu, Konferencja Asystentów Prowincjalnych i Regionalnych FZŚ w Polsce opracowała taki obrzęd dla naszego kraju.
3. Dołączono także obrzędy wizytacji Wspólnoty miejscowej oraz obrzęd przyjęcia młodych do Młodzieży Franciszkańskiej i dzieci do grona Rycerzy świętego Franciszka z Asyżu². Dodatek II zawiera również teksty użyteczne w praktyce życia Wspólnot, jak wzory modlitwy powszechnej i błogosławieństwa związane z obchodami roku liturgicznego.

¹ Reguła FZŚ, art. 23; Konstytucje Generalne, art. 37-38

² Opracowano na podstawie włoskiego wydania *La preghiera del francescano*, Padova 1996

I

OBRZĘD ROZPOCZĘCIA OKRESU WPROWADZENIA (PRZYJĘCIA DO POSTULATU)

1. Przyjęcie do postulatu ma mieć charakter skromny i powinno odbywać się raczej poza Mszą świętą, z udziałem miejscowej Wspólnoty Braterskiej. Nazwiska kandydatów należy wpisać do specjalnej księgi. Ponieważ profesja we FZŚ opiera się na fundamencie konsekracji chrzcielnej, stosowne będzie rozpoczęcie okresu wprowadzenia odnowieniem przyrzeczeń chrztu świętego. Przed rozpoczęciem liturgii należy przygotować paschał, umieszczając go na właściwym miejscu. Obrzędowi przyjęcia do postulatu przewodniczy kapłan, a w razie jego nieobecności przełożony Wspólnoty lub jego delegat (np. mistrz formacji).

Obrzędy wstępne

2. Po pozdrowieniu celebrans w krótkich słowach wprowadza do obrzędu, a następnie wzywa zgromadzonych do modlitwy:

Módlmy się.

Boże, Ty miłujesz ludzi, pokornie Cię prosimy, ześlij na nas obfitą łaskę Ducha Świętego i spraw, abyśmy postępując zgodnie z naszym powołaniem, dawali świadectwo Ewangelii i pełni ufności radośnie wypełniali Twoją wolę.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Liturgia Słowa Bożego

3. Czytania biblijne można zaczerpnąć z Dodatku I, n. 2 lub 6.

Homilia

4. W homilii celebrans wyjaśnia znaczenie odnowienia obietnic chrztu świętego w kontekście rozpoznania konkretnego powołania chrześcijańskiego i rozpoczęcia okresu wprowadzenia do FZŚ.

Odnowienie obietnic chrztu i bierzmowania

5. Po homilii celebrans zwraca się do kandydatów:

Drodzy Bracia i Siostry!

Doskonałość życia chrześcijańskiego, do którego powołani są wszyscy wierni, a zwłaszcza naśladowcy św. Franciszka, wymaga pracy nad rozwojem cnót i darów Ducha Świętego, jakie otrzymaliśmy w sakramentach chrztu i bierzmowania. Zgodnie z wezwaniem Kościoła stanowi to konieczne przygotowanie do życia ewangelicznego i apostołstwa w duchu św. Patriarchy. Czy chcecie odnowić przyrzeczenia powzięte w sakramentach chrztu i bierzmowania, aby w okresie wprowadzenia z pełną świadomością rozpocząć przygotowanie do okresu formacji i profesji Reguły we Franciszkańskim Zakonie Świeckich?

Kandydaci: Chcę.

Celebrans:

Przyjmijcie światło Chrystusa, aby z nową gorliwością podjąć przyjęte zobowiązania sakramentu chrztu świętego.

Kandydaci zapalają od paschału swoje świece.

Odnówmy zatem przyrzeczenia złożone kiedyś przez naszych rodziców. Pytam więc każdego z was:

-
- Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?
 - Wyrzekam się.
 - Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?
 - Wyrzekam się.
 - Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?
 - Wyrzekam się.
 - Czy wierzysz w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?
 - Wierzę.
 - Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?
 - Wierzę.
 - Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?
 - Wierzę.
 - Czy przyrzekasz zachowywać przykazania miłości Boga i bliźniego?
 - Przyrzekam.

Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie Panu naszym. A teraz dziękujmy Bogu za otrzymane łaski, szczególnie za łaskę powołania, i prosimy o gorliwość i wytrwanie.

Chwila ciszy

Celebrans:

Módlmy się.

Duchu Święty, Boże, dziękujemy Ci, że w sakramencie chrztu i bierzmowania zstąpiłeś ze swoimi darami do naszych serc; dodawaj nam zawsze siły, męstwa i stałości, abyśmy nigdy nie zeszli z drogi wiary i świętego życia.

Boże, który udzieliłeś Serafickiemu Ojcu Franciszkowi łaski upodobnienia się do Chrystusa, spraw, abyśmy idąc jego drogą, naśladowali Twojego Syna i zjednoczyli się z Tobą pełni wesela i miłości. Prosimy Cię, Panie, wejrzyj łaskawie na swój Zakon Franciszkański i obdarzaj go stale nowymi powołaniami, aby mógł swoje dzieci doprowadzić do zamierzonej świętości i skutecznie przyczyniać się do zbawienia bliźnich. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

7. Obrzęd kończy się błogosławieństwem św. Ojca naszego Franciszka (por. *Rytuał*, n. 18).

II

WIZYTACJA WSPÓLNOTY LOKALNEJ

1. Wizytacja pasterska i braterska ma na celu ożywienie franciszkańskiego ducha ewangelicznego oraz zapewnienie wierności charyzmatowi i Regule (por. Reg 26; KG 92). Jest ona instrumentem formacji stałej i ważnym wydarzeniem w życiu Wspólnoty Braterskiej, dlatego powinna łączyć się z odpowiednimi obrzędami liturgicznymi.
2. Na rozpoczęcie wizytacji gromadzi się cała Wspólnota, a przełożony przedstawia wizytujących i wita ich w imieniu wszystkich. Prowadzący wizytację (asystent lub – gdy odbywa się tylko wizytacja braterska – prowadzący wizytację braterską) zachęca do aktywnego udziału w wizytacji i rozpoczyna modlitwę.

Wezwanie: Pamiętaj o zgromadzeniu swoim.

Odpowiedź: Które od początku wzięłeś w posiadanie.

Módlmy się.

Wszechmogący Boże, prosimy Cię, oczyszczaj nasze sumienia nieustannym nawiedzeniem swej łaski, aby nasz Pan Jezus Chrystus, Twój Syn, przyszedłszy do nas powtórnie, znalazł w nich przygotowane mieszkanie. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

3. **Następuje modlitwa do Ducha Świętego.**

O, Stworzycielu Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,

Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Pocieszycielem jesteś zwan,
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczenie naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

Ty darzysz łaską siedemkroć,
Bo moc z prawicy Ojca masz;
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej,
I wątłą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy swej.

Nieprzyjaciela odpędź w dal
I Twym pokojem obdarz wraz;
Niech w drodze za przewodem Twym
Miniemy zło, co kusi nas.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie, jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

Wezwanie: Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie.

Odpowiedź: I odnowisz oblicze ziemi.

Módlmy się.

Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, daj nam w tymże Duchu poznać, co jest prawe i Jego pociechą zawsze się radować.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

4. **Czytanie** Ef 4,1-6.

Czytanie Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan.

A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

Oto słowo Boże.

5. **Po czytaniu słowa Bożego przewodniczący wygłasza homilię, w której wyjaśnia cele wizytacji określone przez Regułę i Konstytucje. Na zakończenie homilii odmawia się następującą modlitwę.**

Módlmy się.

Wszechmogący i miłosierny Boże, który sługom swoim udzielasz takiej mocy, że potwierdzasz to, co w Twoim imieniu sprawują, prosimy Cię w Twojej niezmierzonej łaskawości, abyś przez tę wizytację zesłał to, co jest dobre, poprawił niedoskonałe, oświecił niejasne oraz pobłogosławił wszystkie szlachetne postanowienia.

Przez Chrystusa Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

6. **Następuje szczegółowa wizytacja Rady oraz całej Wspólnoty, zgodnie ze wskazaniami KG art. 92 (por. zwłaszcza pkt. 3 i 4).**
7. **Po zakończeniu wizytacji szczegółowej następuje podsumowanie oraz modlitwy dopełniające zyskanie odpustu zupełnego: *Wyznanie wiary, Ojcze nasz*, modlitwa w intencjach Papieża, a następnie Ps 117(116) i absolucja.**

Chwalcie Pana, wszystkie narody,
wysławiajcie Go wszystkie ludy.

Bo potężna nad nami Jego łaska,
a wierność Pana trwa na wieki,

Chwała Ojcu i Synowi,
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Wezwanie: Nawiedziłeś i napoiłeś ziemię.

Odpowiedź: Pomnożyłeś jej bogactwo.

Módlmy się.

Boże, Stwórco i Odkupicielu wszystkich wiernych, odpuść nam wszystkie grzechy, a za przyczyną Błogosławionej Maryi, zawsze Dziewicy, świętego Ojca naszego Franciszka i wszystkich świętych Twoich dopuść nas do uczestnictwa w wiecznej szczęśliwości.

Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

8. **Wizytację można zakończyć odpowiednim śpiewem.**

III

OBRZĘD PRYZRZECZENIA MŁODZIEŻY FRANCISZKAŃSKIEJ

1. Obrzęd przyrzeczenia Młodzieży Franciszkańskiej odbywa się w czasie Mszy św. Używa się tekstów mszalnych z danego dnia liturgicznego albo, jeżeli przepisy na to pozwalają, Mszy wotywniej o św. Franciszku, lub innego odpowiedniego formularza mszalnego. Jeżeli nie można sprawować Mszy św., obrzęd odbywa się w czasie liturgii słowa Bożego. W takim przypadku stosuje się dwa czytania biblijne (jedno z Ewangelii) oraz psalm responso-ryjny i werset przed Ewangelią. Jeśli uzna się za stosowne, można posłużyć się także czytaniem franciszkańskim.

Prośba o przyjęcie

2. Po odczytaniu Ewangelii przewodniczący Młodzieży lub jeden z młodych w imieniu wszystkich kandydatów prosi celebransa o przyjęcie słowami:

Ojcze, jesteśmy grupą młodzieży, która w życiu chrześcijańskim pragnie naśladować św. Franciszka z Asyżu. Chcemy zobowiązać się żyć według programu Młodzieży Franciszkańskiej, by odpowiedzieć miłością na miłość Chrystusa do nas.

Kandydaci: Amen.

Homilia

3. Celebrans wygłasza homilię na temat czytań oraz znaczenia przyrzeczenia Młodzieży Franciszkańskiej, a następnie zachęcając do modlitwy, zwraca się w następujących słowach:

Najmilsi! Wszyscy pragniemy, by świat był lepszy, i by królowała w nim miłość i radość Boża. Wciąż jednak brakuje budowniczych takiego świata. Dlatego mamy dzisiaj wielki powód do wdzięczności względem Boga za to, że grupa tych młodych w jedności ze Wspólnotą franciszkanów świeckich i całą Rodziną franciszkańską, pragnie poświęcić się temu szlachetnemu celowi. Prośmy zatem dobrego Boga, aby utwierdził w nich to postanowienie i dopomógł wypełnić je swoją łaską.

Modlitwa młodych

4. Przewodniczący Młodzieży zaprasza do recytacji lub śpiewu modlitwy przypisywanej św. Franciszkowi:

Módlmy się wspólnie, wołając:

Refren: Dobry Panie, uczyni z nas narzędzia Twojego pokoju.

Spraw, abyśmy siali miłość
tam, gdzie panuje nienawiść.

Dozwól nieść wybaczenie
tam, gdzie panuje krzywda.

Refren.

Spraw, abyśmy siali jedność
tam, gdzie panuje zwątpienie.

Dozwól nieść nadzieję
tam, gdzie panuje rozpacz.

Refren.

Spraw, abyśmy nieśli światło
tam, gdzie panują ciemności.

Dozwól wzbudzać radość
tam, gdzie panuje smutek.

Refren.

Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać pociechy,
co pociechę dawać.

Nie tyle szukać zrozumienia,
co innych rozumieć.

Refren.

Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać miłości,
co innych miłować.

Albowiem dając – otrzymujemy,
wybacząc – zyskujemy przebaczenie.

Refren.

A umierając,
rodzimy się do wiecznego życia.

Przez Jezusa Chrystusa,
Pana naszego.

Refren.

Celebrans:

Boże, Ojczy dobroci, źródło radości i mocy słabych, wejrzyj z miłością na tych młodych, którzy za przykładem św. Franciszka z Asyżu pragną złożyć Tobie w ofierze swoją młodość i zobowiązują się razem z Tobą budować cywilizację miłości. Spraw, aby byli mocni i szlachetni; przynoszący plon obfity jak ziarno i dobrzy jak chleb. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Przyrzeczenie

5. **Młodzi wypowiadają formułę przyrzeczenia, wszyscy razem lub jeden w imieniu wszystkich, następującymi słowami:**

Boże, najlepszy Ojczy! Ty zgromadziłeś nas, młodych, we wspólnocie św. Franciszka z Asyżu, aby objawić nam Twoją wielką miłość, jaką nas nieustannie otaczasz. W odpowiedzi na ten

cudowny dar, przyrzekamy złączyć nasze młode życie z życiem Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, idąc za przykładem Biedaczyni z Asyżu. Pragniemy stanowić wspólnotę wiary, której centrum będzie Eucharystia, Ewangelia – Przewodnikiem, Kościół – Matką, a biedni i poniżeni – braćmi. Poświęcamy się Tobie wobec wszystkich jako uczniowie, którzy naśladowają Cię w świetle dnia, gotowi oddać się każdemu wyzwaniu dobra, aby stać się głosicielami Królestwa Twojego Pokoju.

Przyjmij, Ojcze Święty, to nasze pokorne przyrzeczenie, które zawieramy Najświętszej Dziewicy Maryi i zachowaj nas zawsze w Twojej miłości. Amen.

Celebrans:

Niech Bóg przyjmie wasze przyrzeczenie i błogosławi waszej młodości. W imię Ojca + i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

6. Jeżeli wydaje się to stosowne, można teraz wręczyć znak Tau. W tym czasie śpiewa się odpowiednią pieśń. Po zakończeniu obrzędu następuje modlitwa powszechna i dalszy ciąg Mszy świętej. Na rozesłanie można posłużyć się błogosławieństwem św. Franciszka (por. *Rytuał*, n. 18).

IV

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO GRONA RYCERZY ŚW. FRANCISZKA

1. Obrzęd przyjęcia dzieci do grona Rycerzy św. Franciszka odbywa się w czasie nabożeństwa słowa Bożego. Na rozpoczęcie śpiewa się odpowiednią pieśń, a następnie kapłan pozdrawia zgromadzonych i wprowadza w treść celebracji.

Pierwsze czytanie (Kwiatki św. Franciszka, rozdz. XVII).

Czytanie z Kwiatków świętego Franciszka.

Pewien chłopiec pełen czystości i zapału został przyjęty do Zakonu za życia świętego Franciszka. Zamieszkał w niewielkim klasztorze, gdzie bracia z biedy sypiali na rozdrożach. Święty Franciszek przybył raz do tego klasztoru, a wieczorem, odprawivszy modły, udał, że poszedł spać, pragnął bowiem modlić się, jak to było jego zwyczajem. Chłopiec postanowił śledzić starannie czcigodnego ojca, by poznać jego świętość, a zwłaszcza dowiedzieć się, kiedy wstaje w nocy. Aby go sen nie zmógł, chłopiec położył się spać obok Świętego i związał się z nim sznurem. Święty Franciszek nic o tym nie wiedział. W nocy, czasu pierwszego snu, gdy wszyscy inni bracia spali, powstał i spostrzegłszy związany sznur, rozwiął go cicho i udał się sam do lasu leżącego blisko klasztoru. Wszedł do celi, która tam była i począł modlić się. Po pewnym czasie chłopiec zbudził się i spostrzegłszy, że sznur jest rozwiązany, a świętego Franciszka nie ma, pobiegł go szukać. Znalazłszy otwarte drzwi, które wiodły do lasu, pomyślał, że Święty tam właśnie się udał, poszedł tam także. Przybywszy w poblize miejsca, gdzie święty Franciszek

modlił się, posłyszał głośnie rozmowę. Kiedy zbliżył się, by widzieć i rozumieć to, co słyszał, zobaczył cudowne światło otaczające świętego, a w głębi Chrystusa, Dziewicę Maryję, świętego Jana Chrzyciela, św. Jana Ewangelistę oraz wielu aniołów rozmawiających ze świętym Franciszkiem. Widząc to i słysząc, padł chłopiec jak martwy na ziemię. Kiedy skończyło się misterium tego świętego widzenia i Franciszek wracał do klasztoru, nastąpił na chłopca. Z litością podniósł go i wziął na ramię, jak czyni dobry pasterz z owieczką swoją. A dowiedziawszy się, że był świadkiem widzenia, nakazał mu, by nigdy nikomu o tym nie mówił, póki on żyć będzie. Chłopiec zaś, wróciwszy w wielkiej łasce Boga i w czci dla świętego Franciszka, został dzielny mężem w Zakonie, który po śmierci świętego Franciszka opowiedział braciom owo widzenie.

Oto słowa Świętego Ojca naszego Franciszka

Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.

Psalm responsoryjny (Syr 39,13-16a)

Refren: Niech nasze serca radują się w Panu.

Słuchajcie mnie, synowie sprawiedliwi, *
rozwijajcie się jak róża rosnąca nad strumieniem wody.
Wydajcie woń przyjemną jak kadzidło, *
rozwińcie się jak kwiat lili.

Refren.

Podnieście głos i śpiewajcie pieśń nową, *
wychwalajcie Pana z powodu wszystkich dzieł Jego.
Oddajcie chwałę Jego imieniu, *
wysławiajcie Go pieśnią i cytrą.

Refren.

Wychwalajcie Pana i głoście: *
Jak są przedziwne wszystkie dzieła Pańskie.

A Jego polecenia *
wykonane są w swoim czasie.

Refren.

Alleluja, Alleluja, Alleluja.
Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, *
do takich bowiem należy królestwo niebieskie.
Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Ewangelia (Mk 10,13-16)

Słowa Ewangelii według św. Marka.

Przynosili do Jezusa również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam: kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i je błogosławił.

Oto słowo Pańskie.

Wszyscy: Chwała Tobie Chryste.

2. **Po odczytaniu Ewangelii celebrans siada, a przełożony dzieci lub jego przedstawiciel zwraca się do kapłana w imieniu kandydatów:**

Oto dzieci, które chcą być przyjęte do grona Rycerzy Świętego Franciszka.

Celebrans:

Drogie dzieci, jakie macie życzenie?

Dzieci:

Ojcze, prosimy o przyjęcie nas do grona Rycerzy Świętego Franciszka. Chcemy służyć wiernie Panu Jezusowi, należąc do wspólnoty świeckich naśladowców Świętego Franciszka z Asyżu.

Celebrans:

Czy wiecie, że to wymaga od was wielu wyrzeczeń. Musicie być zawsze dobrzy, posłuszni rodzicom i wychowawcom, grzeczni, uprzejmi, szlachetni wobec wszystkich.

Dzieci: Tak, wiemy.

Celebrans:

Czy chcecie poznać życie Świętego Franciszka i postępować w życiu tak jak on?

Dzieci: Tak, chcemy.

Celebrans:

Ponieważ jesteście dobrze przygotowani, ja w imieniu Rodziny Franciszkańskiej przyjmuję was do grona Rycerzy Świętego Franciszka, abyście stawali się coraz lepsi i okazali w ten sposób Jezusowi waszą miłość.

Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.

Modlitwa powszechna

3. **Kapłan rozpoczyna modlitwę wiernych, w której dzieci mogą czytać intencje modlitwy.**

Celebrans:

Módlmy się za nowo przyjętych do grona Rycerzy Świętego Franciszka, aby Bóg przyjął ich przyrzeczenia i udzielił potrzebnych łask:

Wszyscy: Wysłuchaj nas Panie.

- Abyśmy wzrastali w zdrowiu na ciele i mocni duchowo. Ciebie prosimy.
- Aby nasza miłość do rodziców nigdy nie wygasła. Ciebie prosimy.

-
- Abyśmy naszym rodzinom przynosili radość i pokój.
Ciebie prosimy.
 - Abyśmy dobrze uczyli się w szkole.
Ciebie prosimy.
 - Abyśmy potrafili dzielić się z biedniejszymi od nas.
Ciebie prosimy.
 - Abyśmy umieli być uprzejmi i koleżeńscy.
Ciebie prosimy.
 - Abyśmy żyli radośnie i skromnie jak święty Franciszek.
Ciebie prosimy.
 - Abyśmy kochali Pana Jezusa i Matkę Najświętszą.
Ciebie prosimy.

Celebrans:

Panie Jezu, Tyś powiedział: „Pozwólcie dzieciom przyjść do Mnie”. Pobłogosław te dzieci i spraw, aby wzrastając w latach, w mądrości i w łasce u Boga i u ludzi, mogły wypełnić swoje dobre postanowienia i stały się zasiewem ziarna odnowy świata, jakim był Twój sługa św. Franciszek z Asyżu. Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Twojej Matki Maryi. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

4. **Na zakończenie udziela się błogosławieństwa św. Franciszka (por. *Rytuał*, n. 18) i śpiewa odpowiednią pieśń.**

V

WZORY MODLITWY POWSZECHNEJ

Modlitwa powszechna I

Napełnieni wdzięcznością za wielki dar powołania przedstawmy Bogu za wstawiennictwem Świętego Ojca Franciszka nasze pokorne modlitwy:

- Módlmy się za Kościół święty, aby trwał z niewzruszoną wiarą w wyznawaniu imienia Bożego.
- Módlmy się za Franciszkański Zakon Świeckich, aby rozwijał się w wierności charyzmatowi Świętego Ojca Franciszka.
- Módlmy się za rodziny, aby żyły wzajemną miłością wpływającą z poszanowania przykazań Bożych.
- Módlmy się o trwałą pokój dla świata, aby każdy człowiek mógł rozwijać się na fundamencie wolności, sprawiedliwości i miłości.
- Módlmy się o poszanowanie godności osoby ludzkiej i naturalnego środowiska rozwoju człowieka, aby świat coraz bardziej odzwierciedlał odwieczny zamysł Stwórcy.
- Módlmy się za wszystkich chorych i cierpiących, aby na wzór Świętego Franciszka w krzyżu Chrystusa odnaleźli sens dźwignia swojego krzyża.
- Módlmy się za nas wszystkich tutaj zgromadzonych, abyśmy gorliwie służyli Chrystusowi, wypełniając obowiązki naszego powołania.

O Boże, który wzywasz i prowadzisz do zbawienia, wejrzyj na nas z miłością i udziel nam swojej łaski, abyśmy poznali Twoją

Boską wolę i wiernie trwali w Twojej służbie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwa powszechna II

Przez wstawiennictwo świętego Franciszka z pokorą i prostotą przedstawmy Bogu nasze modlitwy.

- Módlmy się za Kościół święty, aby trwał z niewzruszoną wiarą w wyznawaniu imienia Bożego.
- Módlmy się za Franciszkański Zakon Świeckich, aby rozwijał się w wierności charyzmatowi Świętego Ojca Franciszka.
- Módlmy się za rodziny, aby żyły wzajemną miłością wypływającą z poszanowania przykazań Bożych.
- Módlmy się o trwałą pokój dla świata, aby każdy człowiek mógł rozwijać się na fundamencie wolności, sprawiedliwości i miłości.
- Módlmy się o poszanowanie godności osoby ludzkiej i naturalnego środowiska rozwoju człowieka, aby świat coraz bardziej odzwierciedlał odwieczny zamysł Stwórcy.
- Módlmy się za wszystkich chorych i cierpiących, aby na wzór Świętego Franciszka w krzyżu Chrystusa odnaleźli sens dźwignia swojego krzyża.
- Módlmy się za nas wszystkich tutaj zgromadzonych, abyśmy gorliwie służyli Chrystusowi, wypełniając obowiązki naszego powołania.

Boże, Twórczo świętości, wysłuchaj nas tutaj zgromadzonych i wylej na nas ogrom swego błogosławieństwa, abyśmy dzięki Twojej łasce mogli stać się w świecie zaczynem życia ewangelicznego. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

VI

BŁOGOSŁAWIENSTWA W ROKU KOŚCIELNYM (najczęściej stosowane we Wspólnocie Braterskiej)

Świąteczne zebranie Wspólnoty Braterskiej w okresie Narodzenia Pańskiego

1. W okresie Narodzenia Pańskiego Wspólnota Braterska gromadzi się na uroczystym zebraniu, aby zgodnie z duchowością franciszkańską przeżywać radość z tajemnicy wcielenia Syna Bożego. Jest to również okazja do złożenia wzajemnych życzeń i umocnienia więzi braterskich. Zebranie rozpoczyna się śpiewem kolędy, np. *Anioł Pasterzom mówił*, a następnie przewodniczący mówi:

Siostry i bracia, ogłaszam wam dobrą nowinę, ogłaszam wam wielką radość, która stała się udziałem całego ludu Bożego. Dziś w mieście Dawidowym narodził się Zbawiciel, Mesjasz i Pan.

Wspólnota: Dziś narodził się Jezus Chrystus: dziś objawił się nam Zbawiciel. Dziś aniołowie śpiewają na ziemi i cieszą się archaniołowie. Dziś weselą się sprawiedliwi i mówią „Chwała na wysokości Bogu”.

2. Odczytuje się fragment Ewangelii o Narodzeniu Pańskim (Łk 2,15-20).

Słowa Ewangelii według św. Łukasza.

Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: „Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił”. Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę leżące w żłobie. Gdy Je ujrze-
li, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku.

A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane.

Oto słowo Pańskie.

3. *Czyta się fragment Życiorysu większego św. Franciszka autorstwa św. Bonawentury (10,7): „Franciszek przy żłóbku”.*

Czytanie z Życiorysu większego św. Franciszka z Asyżu autorstwa św. Bonawentury.

Na trzy lata przed swoją śmiercią Franciszek chciał możliwie najuroczyściej przeżyć w Greccio pamiątkę narodzenia się Dzieciątka Jezus i dlatego polecił zrobić pewne przygotowania, które pobudziłyby wszystkich do większej pobożności. By zaś nie oskarżono go o wprowadzenie jakichś nowości, prosił Papieża o pozwolenie i otrzymał je. Wówczas kazał przygotować żłób, przynieść siano i przyprowadzić na to miejsce wołu i osła. Zwołują się bracia, schodzą się ludzie, las rozbrzmiewa różnymi głosami, a owa błogosławiona noc rozjaśnia się licznymi i jasnymi światłami, napełnia pochwalnymi i harmonijnymi śpiewami, stając się wspaniałą i odświętną. Mąż Boży stał przed żłóbkiem przepelniony pobożnością, zalany łzami i radością. Przy żłobie odprawiana jest uroczysta Msza św., a Franciszek, diakon Chrystusowy, śpiewa świętą Ewangelię. Następnie wygłasza do stojących tam ludzi kazanie o narodzeniu się ubogiego Króla, którego, gdy chciał nazwać po imieniu, z nadmiaru czulej miłości nazywał Dzieciątkiem z Betlejem. Natomiast pewien rycerz, Jan z Greccio, cnotliwy i uczciwy, który z miłości do Chrystusa opuścił szeregi świeckiego wojska, a z mężem Bożym związany był wielką przyjaźnią, twierdził, że widział bardzo piękne dzieciątko śpiące w owym żłobie. Był przekonany, że błogosławiony Ojciec Franciszek, obejmując je czule, zbudził ze snu.

4. *Po czytaniach śpiewa się kolędę, np. **Gdy się Chrystus rodzi**, i następuje obrzęd błogosławieństwa opłatków.*

Błogosławieństwo opłatków

5. *Celebrans może zwrócić się do zebranych tymi lub podobnymi słowami:*

Pragniemy teraz pobłogosławić opłatki, którymi będziemy się dzielić na początku świątecznej wieszery. Łamanie się opłatkiem w Wigilię lub w okresie Narodzenia Pańskiego jest pięknym i wymownym zwyczajem, jaki zachowujemy na wzór naszych przodków.

Chleb jest darem Boga Stwórcy i owocem pracy ludzkich rąk. Kiedy zasiadamy do posiłku przy wspólnym stole na znak jedności i braterstwa, dzielimy się chlebem i innymi pokarmami.

Co roku w okresie Narodzenia Pańskiego łamiemy biały chleb – opłatek i składamy sobie życzenia. Dobre słowa wymieniane między członkami rodziny, wspólnoty braterskiej i przyjaciółmi wyjaśniają sens gestu łamania chleba. Mówią one, że pragniemy być dla siebie dobrzy jak chleb, żyć w zgodzie i w jedności, ponieważ wspólnie spożywamy chleb, który powstał z wielu ziaren pszenicy. Łamanie się opłatkiem przypomina także, że Syn Boży dla nas stał się człowiekiem i ustanowił Eucharystię, w której pod postacią chleba i wina daje nam na pokarm swoje Ciało i Krew, aby nas zjednoczyć we wzajemnej miłości. Uwielbiamy Boga za dar chleba i Eucharystii oraz prosimy Go, aby pobłogosławił nas i te opłatki, które dziś będziemy łamać przy naszym świątecznym stole.

Modlitwa błogosławieństwa

6. *Po chwili cichej modlitwy celebrans wypowiada modlitwę błogosławieństwa:*

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich. Ty z miłości posłałeś na świat swojego Jednorodzonego

Syna, który pod postacią chleba daje nam swoje Ciało jako pokarm i zadatek nieśmiertelności. Na pamiątkę Jego Narodzenia mamy dzisiaj zasiąść do wspólnego stołu i łamać się opłatkiem.

Pobłogosław + nas i te opłatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców i składać sobie wzajemnie świąteczne życzenia. Napełnij nasze serca życzliwością, miłością i pokojem, abyśmy codziennym postępowaniem potwierdzali to, co wypowiadać będziemy ustami. Spraw, abyśmy byli dla siebie nawzajem dobrzy jak chleb i kiedyś zgromadzili się na braterskiej uczcie w Twoim królestwie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Celebrans kropi opłatki wodą święconą.

7. Następują teraz życzenia, które składa przełożony Wspólnoty, asystent duchowy, a potem wzajemnie wszyscy bracia. W czasie spotkania braterskiego zaleca się wspólne śpiewanie kolęd.

Świąteczne zebranie Wspólnoty Braterskiej w okresie Zmartwychwstania Pańskiego

8. Po Wielkanocy Wspólnota Braterska gromadzi się, aby wspólnie przeżywać radość paschalną tajemnicy Zmartwychwstania Pańskiego. Zgodnie z tradycją spotkanie może mieć formę uroczystego posiłku wielkanocnego. Zebranie rozpoczyna się śpiewem pieśni, np. *Nie zna śmierci Pan żywota*, a następnie przewodniczący zapala świecę umieszczoną na stole i mówi:

Chrystus zmartwychwstał. Alleluja.

Wszyscy odpowiadają: Prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja.

Przewodniczący:

Bóg Ojciec przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna pojednał świat ze sobą i napełnił nas radością. Chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.

Wszyscy: Amen. Niech Bóg będzie uwielbiony na wieki!

9. **Następnie czytana jest Ewangelia (J 20,1-9).** „Apostołowie przy grobie Zmartwychwstałego”.

Bracia i siostry,

posłuchajcie słów Ewangelii według świętego Jana.

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus miłował, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».

Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

Oto słowo Pańskie.

10. **Następnie śpiewa się pieśń, np. *Zwycięzca śmierci*.** Potem członkowie Wspólnoty składają sobie nawzajem życzenia. Najpierw czyni to przełożony, asystent, a później wszyscy obecni. W niektórych Wspólnotach stosuje się obrzęd dzielenia się jajkiem po uprzednim błogosławieństwie.

Błogosławieństwo pokarmów

Kapłan lub diakon rozkłada ręce i wypowiada modlitwę błogosławieństwa. Inni szafarze odmawiają tę modlitwę z rękami złożonymi.

Panie Jezu Chryste, Ty w dzień przed męką i śmiercią poleciłeś uczniom przygotować paschalną wieczerzę, w dniu zmartwychwstania przyjąłeś zaproszenie dwóch uczniów i zasiadłeś z nimi do stołu, a późnym wieczorem przyszedłeś do Apostołów, aby wraz z nimi spożyć posiłek. Prosimy Cię, pozwól nam z wiarą przeżywać Twoją obecność między nami podczas wielkanocnego posiłku, abyśmy mogli się radować udziałem w Twoim życiu i zmartwychwstaniu.

Chryste, nasze życie i zmartwychwstanie, pobłogosław + te jajka, znak nowego życia, abyśmy, dzieląc się nimi w gronie wspólnoty, bliskich i gości, mogli się także dzielić wzajemnie radością z tego, że jesteś z nami. Pozwól nam wszystkim dojść do Twojej wiecznej uczyty w domu Ojca, gdzie żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Szafarz w milczeniu kropi pokarmy wodą święconą.

11. *Po skończonych życzeniach odbywa się Błogosławieństwo stołu przed posiłkiem wielkanocnym. Ktoś z obecnych czyta fragment Pisma świętego, np. 1Tes 5,16-18: Zawsze się radujcie.*

Bracia i siostry,
posłuchajcie słów świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

Albo: Mt 6,31ab.32b-33:

„Nie troszczcie się zbyttnio i nie mówcie: co będziemy jeść?”

Bracia i siostry,
posłuchajcie słów Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie troszczcie się zbyttnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? Prze-

cież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane”.

Błogosławieństwo stołu

Po odczytaniu tekstu Pisma świętego Kapłan mówi:

Módlmy się.

Z radością wysławiamy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba. Bądź z nami, kiedy z wdzięcznością spożywać będziemy te dary, i jak dzisiaj w braciach przyjmujemy Ciebie w gościnę, przyjmij nas jako biesiadników w Twoim królestwie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

12. **Teraz następuje wspólny posiłek. Po posiłku przewodniczący mówi:**

Uczniowie poznali Pana. Alleluja.

Wszyscy: Przy łamaniu chleba. Alleluja.

Módlmy się.

Boże, źródło życia, napełnij nasze serca paschalną radością i podobnie, jak dałeś nam pokarm pochodzący z ziemi, spraw, aby zawsze trwało w nas nowe życie, które wysłużył nam Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie i w swoim miłosierdziu nam go udzielił. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

13. **Na zakończenie śpiewa się pieśń, np. *Otrzyjcie już łzy płaczący.***

VII

PRAKTYKA ZYSKIWANIA ODPUSTÓW W FZŚ

O odpustach

1. W sakramencie pokuty «Bóg, Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna i zesłał Ducha Świętego», odpuszcza nam grzechy i karę wieczną. Jednak w tym życiu, albo po śmierci w czyśćcu, musimy odpokutować kary doczesne. Mocą władzy otrzymanej przez Chrystusa Kościół może darować karę doczesną w pewnych okolicznościach i pod pewnymi warunkami. Takie darowanie kary nazywa Kościół *odpustem*.
2. *Odpust zupełny* – to darowanie całej kary doczesnej, a odpust cząstkowy – darowanie części kary doczesnej.
3. Odpusty tak cząstkowe jak i zupełne mogą być zawsze ofiarowane za zmarłych.
4. Odpust związany ze świętem zostaje przeniesiony na dzień, w którym samo święto jest prawnie obchodzone.
5. W celu uzyskania odpustu ustalonego na określony dzień wymagane jest nawiedzenie kościoła lub kaplicy. Nawiedzenie to może nastąpić od południa wigilii aż do północy ustalonego dnia.
6. Odpust cząstkowy można uzyskać wiele razy w ciągu dnia, chyba że orzeczono coś innego.
7. Odpust zupełny może być uzyskany tylko jeden raz w ciągu dnia. Można uzyskać odpust zupełny w godzinie śmierci

także wówczas, jeśli tego samego dnia uzyskało się inny odpust zupełny.

8. Przepisany dobry uczynek w celu uzyskania odpustu zupełnego związanego z kościołem albo kaplicą polega na pobożnym odwiedzeniu miejsc świętych. Należy przy tym odmówić jedno *Ojcze nasz* i jedno *Wierzę*.
9. Aby uzyskać odpust zupełny należy wypełnić dzieło związane z odpustem i spełnić trzy warunki: odbyć spowiedź sakramentalną, przyjąć Komunię eucharystyczną i odmówić modlitwę według intencji Ojca Świętego. Ponadto wymagane jest wykluczenie jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, choćby lekkiego. Jeśli brak pełnej dyspozycji albo nie spełniono któregoś z trzech warunków, odpust jest tylko częściowy, z wyjątkiem tego, co powiedziano niżej w n. 13.
10. Trzy warunki mogą być wypełnione kilka dni przed albo po dokonaniu przepisane go dobrego uczynku.
11. Jedna spowiedź sakramentalna uzdalnia do uzyskania więcej odpustów zupełnych; ale jedna Komunia eucharystyczna i jedna modlitwa według intencji Ojca Świętego pozwala uzyskać tylko jeden odpust.
12. Modlitwę według intencji Ojca Świętego spełnia się całkowicie, odmawiając jedno *Ojcze nasz* i jedno *Zdrowaś*; można jednak odmówić jakąkolwiek inną modlitwę zależnie od pobożności.
13. Spowiednicy mogą zamienić tak dzieło przepisane jak i warunki tym, którzy prawnie nie są w stanie ich wypełnić.
14. Aby uzyskać odpust związany z modlitwą wystarczy odmówić ją na przemian z drugą osobą albo myślami podążać za kimś, kto odmawia modlitwę głośno.
15. Niemi mogą zyskiwać odpusty przywiązane do modlitw publicznych, jeśli będąc wśród innych modlących się, pod-

noszą pobożnie ducha do Boga; jeśli chodzi o modlitwy prywatne, wystarczy, że odmawiają je myślami albo wyrażają znakami lub czytają tylko oczami.

Niektóre odpusty cząstkowe

Odpust cząstkowy może uzyskać:

1. Każdy, kto spełnia swoje obowiązki i znosi mężnie przeciwności życia; z pokorną ufnością wobec Boga odmówi, choćby tylko myślami, akt strzelisty (pobożne wezwanie);
2. Kto w duchu wiary poświęca siebie samego lub swoje dobra w służbie braci znajdujących się w nędzy;
3. Kto w duchu pokuty zrzeka się spontanicznie i ofiarnie jakiegokolwiek rzeczy dozwolonej.

Odpusty zupełne

1. Odpusty zupełne nie są ściśle związane z nawiedzeniem kościoła lub uczestnictwem w nabożeństwie publicznym. Wymagane są zwykle warunki (zob. n. 9).

Odpust zupełny można uzyskać za następujące czynności:

- 1° odnowienie przyrzeczeń sakramentalnych w rocznicę chrztu;
- 2° odmówienie cząstki Różańca z rozważaniem tajemnic;
- 3° odmówienie hymnu *O, Stworzycielu Duchu, przyjdź* – w Nowy Rok i Zesłanie Ducha Świętego oraz *Ciebie, Boga, wystawiamy* – na zakończenie roku;
- 4° czytanie Pisma świętego przynajmniej przez pół godziny;
- 5° czytanie i rozważanie Męki Pańskiej przez pół godziny, jeżeli nie można odprawić Drogi Krzyżowej;
- 6° przy dewocjonałiach poświęconych przez Ojca Świętego można zyskać odpust zupełny w uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła;

- 7° akt poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu w uroczystość Chrystusa Króla;
 - 8° odmówienie aktu wynagrodzenia w uroczystość Najświętszego Serca Jezusowego;
 - 9° odmówienie modlitwy: *Oto ja, o dobry i najśłodszy Jezu*, przed krzyżem, w piątki Wielkiego Postu;
 - 10° błogosławieństwo papieskie (także przez radio);
 - 11° półgodzinna adoracja Najświętszego Sakramentu;
 - 12° dla konających w chwili śmierci, chociażby w tym dniu już zyskali odpust zupełny z innej racji.
2. Odpusty zupełne związane z uczestnictwem w nabożeństwie lub nawiedzeniem kościoła. Odmawia się: *Ojczyę naszą* i *Wierzę*.
- 1° odnowienie przyrzeczeń chrztu w Wigilię Paschalną;
 - 2° podczas wizytacji pasterskiej;
 - 3° nawiedzenie kościoła zakonnego w uroczystość Fundatora;
 - 4° w dniu poświęcenia kościoła oraz głównego Patrona (odpust parafialny);
 - 5° udział w Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach;
 - 6° nawiedzenie kościoła podczas synodu diecezjalnego;
 - 7° udział we Mszy świętej prymicjanta lub jubilata;
 - 8° udział w naukach misyjnych i błogosławieństwie końcowym;
 - 9° udział w rekolekcjach przynajmniej przez trzy dni;
 - 10° odpust Porcjunkuli;
 - 11° nawiedzenie bazylik patriarchalnych i kościołów stacyjnych;

12° za dusze czyścicowe w Dzień Zaduszny w kościele lub na cmentarzu w dniach 1-8 listopada.

13° przy I Komunii świętej (przystępujący i biorący udział).

Odpusty zupełne dla Franciszkańskiego Zakonu Świeckich

1. W dniu rozpoczęcia okresu formacji (nowicjatu), profesji, jubileuszu i wizytacji.
2. W uroczystości:
 - Niepokalanego Poczęcia NMP (8 grudnia)
 - Bł. Lucezjusza (28 kwietnia)
 - Św. Małgorzaty z Kortony (16 maja)
 - Najświętszej Maryi Panny Anielskiej (2 sierpnia)
 - Św. Klary (12 sierpnia)
 - Św. Ludwika (25 sierpnia)
 - Św. Franciszka z Asyżu (4 października)
 - Św. Elżbiety Węgierskiej (17 listopada)
 - Wszystkich Świętych Zakonu Serafickiego (29 listopada).

Wspólne przygotowanie do zyskania odpustu

Celebrans: Bóg mój i wszystko.

Wspólnota: Bóg mój i wszystko.

Celebrans: Bracia i Siostry! W duchu wiary i zadośćuczynienia przepróśmy Boga za nasze grzechy, abyśmy wyzwoleni ze skutków grzechu mogli trwać w miłości i przynieść godne jej owoce dla Królestwa Bożego.

Wspólnota: Spowiadam się Bogu Wszechmogącemu i wam bracia i siostry, że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem: moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, wszystkich Aniołów i Świętych, i was, bracia i siostry, o modlitwę za mnie do Pana Boga naszego.

Celebrans: Niech się zmiłuje nad nami Bóg Wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do życia wiecznego.

Wspólnota: Amen.

Celebrans: Serce Jezusa, pałające miłością ku nam.

Wspólnota: Rozpal serca nasze miłością Twoją.

Celebrans: Wzbudźmy intencję uzyskania odpustów, jakich nam Kościół udziela, i módlmy się o potrzebną czystość duszy.

Chwila milczenia Brat (Siostra) w imieniu zebranych czyta głośno:

Panie, Jezu Chryste, idąc za pouczeniem Kościoła świętego, pragnę tak usposobić swą duszę, abym mógł codziennie korzystać z dobrodziejstwa odpustów tak zupełnych jak i częściowych. Za przykładem naszego Ojca świętego Franciszka i jego słowami proszę Cię o przywrócenie godowej szaty łaski i o oderwanie serca od wszelkiego przywiązania do grzechu. «Proszę, Panie, aby płomienna i słodka moc Twojej miłości wchłonęła mój umysł i oderwała go od wszystkiego, co jest na ziemi, żebym umarł z umiłowania miłości Twojej, który umrzeć raczyłeś z umiłowania mojej miłości».

Celebrans: Z nową gorliwością odnówcie swoje przyrzeczenie życia ewangelicznego.

Ja, **N. N.**, dzięki łasce, którą mnie Pan obdarzył odnawiam moje obietnice chrztu świętego i poświęcam się na służbę Jego królestwa. Przyrzekam żyć Ewangelią Pana naszego Jezusa Chrystusa w moim świeckim stanie we Franciszkańskim Zakonie Świeckich, zachowując jego Regułę. Łaska Ducha Świętego, wstawiennictwo Najświętszej Maryi Dziewicy i św. Ojca naszego Franciszka oraz braterska wspólnota niech będą mi zawsze pomocą, abym osiągnął(-ęła) doskonałość chrześcijańskiej miłości.

Celebrans: W imieniu Kościoła, jeśli to wszystko zachowacie, przyrzekam wam pokój Chrystusowy na ziemi i szczęście wieczne w niebie.

Wspólnota: Amen.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (w intencjach zaleconych przez Ojca Świętego).

Ojcze nasz. Wierzę w Boga (jeśli odpust jest nadany za nawiedzenie kościoła).

Celebrans: Przyjmijcie z synowską wdzięcznością błogosławieństwo świętego Franciszka:

Celebrans: Niech Pan wam błogosławi i niech was strzeże.

Wspólnota: Amen.

Celebrans: Niech wam ukáže oblicze swoje i zmiłuje się nad wami.

Wspólnota: Amen.

Celebrans: Niech zwróci oblicze swoje ku wam i niech was obdarzy pokojem.

Wspólnota: Amen.

Celebrans: Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący: Ojciec i Syn, i Duch Święty.

Wspólnota: Amen.

VIII

TEMATY FORMACYJNE RYTUAŁU

Treść niniejszego rozdziału pochodzi z włoskiego wydania Rytuału (*La preghiera del francescano*, Padova 1996). Tematy w nim zawarte stanowią pomoc w przygotowaniu Wspólnoty lub poszczególnych jej członków do świadomego i czynnego uczestnictwa w obrzędach. Ma to na celu zrozumienie faktu, że celebracje, w których bierze udział Wspólnota, nie pozostają jedynie ceremoniami służącymi zewnętrznej oprawie uroczystości, ale uobecniają treści istotne dla życia i powołania FZŚ. Przedstawione tematy mogą być zrealizowane w ramach spotkań formacyjnych wspólnoty.

Obrzęd inicjacji (nn. 1-11)

- Powołanie jest łaską (inicjatywa Boga),
- do nowego życia (nawrócenie).
- Realizacja powołania wymaga wiary w Bożą Opatrzność (wiara)
- i zaufania względem wspólnoty (Kościół).

Obrzęd przyjęcia (nn. 12-18)

- Pragnienie wejścia do wspólnoty świeckich (odpowiedź człowieka),
- aby żyć według Ewangelii (powołanie chrześcijańskie),
- na wzór św. Franciszka (duchowość franciszkańska),
- we właściwym sobie stanie świeckim (świeckie powołanie franciszkańskie),
- tzn., przez zobowiązanie się do życia łaską chrztu świętego.

Obrzęd przyrzeczenia życia ewangelicznego - profesji (nn. 19-39)

- Profesja jest rozwinięciem i zobowiązaniem się do życia łaską chrztu świętego,
- dlatego każdy kandydat wzywany jest „po imieniu”,
- aby żyć w świecie duchem „błogosławieństw”;
- wzbogacić wspólnotę braterską o nowych członków,
- aby dać świadectwo o Królestwie Bożym
- i budować świat bardziej braterski i ewangeliczny,
- służąc w sposób właściwy dla franciszkanów świeckich.
- Znak zewnętrzny Tau: wskazuje na przynależność do FZŚ.

Roczne ponowienie profesji (nn. 40-46)

- Powołanie do rozpoczynania od nowa i kontynuowania stałego nawrócenia wewnętrznego.
- Poznanie i przyjęcie wytrwałości jako daru Bożego.
- Postanowienie dochowania wierności aż do końca.
- W zamian za wytrwałość Kościół obiecuje błogosławieństwo Ojca niebieskiego, Jego umiłowanego Syna i Najświętszego Ducha
- Pocieszyciela.

Celebracje jubileuszy profesji (nn. 47-51)

- Składanie dziękczynienia Panu.
- Prośba o przebaczenie z powodu niewierności.
- Potwierdzenie woli życia według Ewangelii.
- Pojednanie się ze wspólnotą.
- Przykłady do naśladowania dla młodszych.

Zebrania wspólnoty (nn. 1-5)

- Promocja miłości braterskiej.
- Zwrócenie uwagi na wzrost życia franciszkańskiego i kościelnego.
- Popieranie doskonałej jedności kościelnej i franciszkańskiej
- we wspólnocie.

Celebracja kapituły (nn. 6-8)

- Zaufanie Bogu w wyborach tych, którzy będą mogli kierować wspólnotą.
- Wybór tych, którzy przez przykład, świadectwo życia i doświadczenie będą mogli poprowadzić wspólnotę do życia według Ewangelii.
- Wybrani odnawiają powołanie franciszkańskie i wyrażają dyspozycyjność służenia wspólnocie.
- Wspólnota podtrzymuje wybranych poprzez modlitwę i współpracę.

Erygowanie nowej Wspólnoty Braterskiej (nn. 9-18)

- Miejscowa Wspólnota Braterska jest pierwszą komórką Zakonu,
- jest znakiem widzialnym Kościoła,
- wspólnotą miłości,
- uprzywilejowanym środowiskiem rozwoju,
- zmysłu kościelnego i powołania franciszkańskiego
- w celu ożywiania powołania apostołskiego swoich członków (Reg. art. 22).

SPIS TREŚCI

Część I: OBRZĘDY PROFESJI

Wprowadzenie	8
I Obrzędy inicjacji	15
II Obrzęd profesji	21
III Ponowienie profesji	29
IV Jubileusz profesji	33

Część II: ZEBRANIA WSPÓLNOTY

Wprowadzenie	36
I Modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie zebrania	37
II Celebracja Kapituły wyborczej	41
III Zakładanie nowej Wspólnoty	43

DODATEK I

I Teksty biblijne	
Pierwsze czytanie	47
Psalm responsoryjny	51
Alleluja i werset przed Ewangelią	54
Ewangelia	55
II Teksty franciszkańskie	
List do wszystkich wiernych	59
Reguła niezatwierdzona	62
Oficjum o Męce Pańskiej	69
III Modlitwy codzienne	73

DODATEK II

Wprowadzenie	76
I Obrzęd przyjęcia do postulatu	77
II Wizytacja Wspólnoty	81
III Obrzęd przyrzeczenia Młodzieży franciszkańskiej	85
IV Obrzęd przyjęcia dzieci do grona Rycerzy św. Franciszka	89
V Wzory modlitwy powszechnej	95
VI Błogosławieństwo w roku kościelnym	97
VII Praktyka uzyskiwania odpustów	105
VIII Tematy formacyjne	113